

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทที่ 4 นี้เป็นการนำเสนอผลการศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 เป็นผลการศึกษาจากการสังเกต (Observation) โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของชุมชน วิถีชีวิต และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น

ส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณจากข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่มคือเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 37 ราย ผู้ประกอบการในชุมชน จำนวน 59 ราย และประชาชนในพื้นที่ จำนวน 255 ราย โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของชุมชน และความเห็นเกี่ยวกับประเด็นผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรม พร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรม และความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 เป็นผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยใช้ข้อมูลที่ได้รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการอภิปรายกลุ่ม (Focus Group) จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 4 เป็นผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณจากข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 390 ราย โดยเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการท่องเที่ยว ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกตด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชน ด้านบุคคลและด้านลักษณะทางกายภาพ พร้อมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ ปัญหาที่พบในด้านต่างๆ และข้อเสนอแนะในการลดปัญหานั้น ความเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน ตลอดจนแนวโน้มที่จะกลับมาเที่ยวในชุมชนอีก ตลอดจนข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 19 ราย

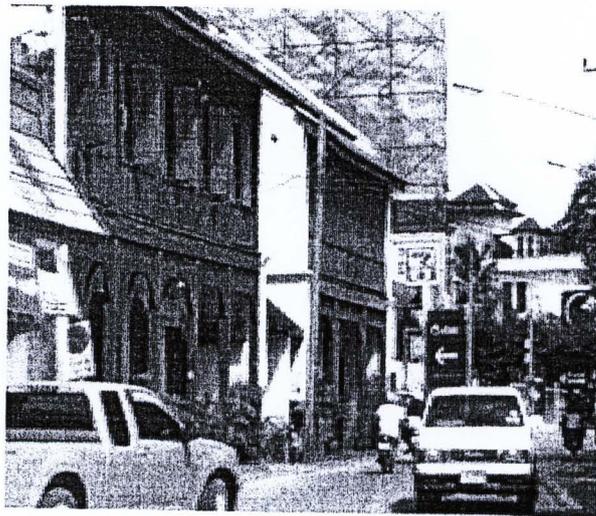

4.1 ผลการศึกษาจากการสังเกต (Observation)

การสังเกตโดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของชุมชน วิถีชีวิต และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น จากการสำรวจและการสังเกตด้วยตนเอง จากการสังเกตด้วยสายตา และจากการบันทึกภาพของตนเองนั้น สามารถรวบรวมได้ดังนี้

1) ลักษณะทางกายภาพ

ชุมชนวัดเกตดั้งเดิมนั้นมาจากการตั้งถิ่นฐานของคนหลายเชื้อหลายศาสนา เช่น พุทธ คริสต์ ซิกข์ และอิสลาม ดังนั้นชุมชนจึงเป็นที่รวมของความหลากหลายทางชาติพันธุ์ แต่ก็สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีวิถีชีวิตที่อาศัยการค้าขายทางน้ำเป็นหลักโดยตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำปิง จากการที่เศรษฐกิจของชุมชนมีความเจริญรุ่งเรืองทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่ออาคารที่พักอาศัย อีกทั้งยังมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการออกแบบและก่อสร้าง ทำให้ภายในชุมชนวัดเกตมีการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนขนาดความสูง 2 - 3 ชั้นเกิดขึ้นอย่างมากมาย และอาคารขนาดใหญ่จนทำให้เกิดความรู้สึกแออัดขึ้นภายในชุมชนอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะถนนเลียบริมฝั่งแม่น้ำปิงและเป็นถนนสายหลักทางการท่องเที่ยวของชุมชนวัดเกตอย่างถนนเจริญราษฎร์ ทำให้ความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนดั้งเดิมเริ่มสูญหายไป สำหรับถนนเจริญราษฎร์ซึ่งถือว่าเป็นถนนสายหลักของชุมชนวัดเกตนั้นเป็นถนนที่คับแคบ ไม่มีทางเดินเท้าที่ปลอดภัยในการเดินสัญจร และไม่สามารถจอดรถยนต์ได้ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การสัญจรทางเท้าในชุมชนวัดเกต ไม่สะดวกและไม่ปลอดภัย

ภาพที่ 4.1 ลักษณะทางกายภาพบนถนนเจริญราษฎร์ ชุมชนวัดเกต เชียงใหม่

นอกจากการสัญจรหลักโดยถนนเจริญราษฎร์และสะพานจันทร์สมอนุสรณ์ ชาวบ้านบางส่วนยังคงใช้เส้นทางสัญจรขนาดเล็กที่เป็นเส้นทางเดินที่ใช้มาแต่ดั้งเดิม เช่น เส้นทางเลียบริมตลิ่งลำน้ำปิงและที่ดินงอกบริเวณด้านทิศเหนือของสะพานจันทร์สมอนุสรณ์ เส้นทางสายนี้สามารถเดินเข้าได้จากทางขึ้นสะพานจันทร์สมอนุสรณ์ที่อยู่ตรงข้ามกับด้านหลังวัดเกต สันนิษฐานได้ว่าทางเดินลงสู่ตลิ่งแห่งนี้น่าจะเป็นทางลงเดียวกันกับทางลงทำนน้ำวัดเกตในอดีต ปัจจุบันเส้นทางสายนี้ยังคงทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างถนนเจริญราษฎร์กับกลุ่มบ้านริมแม่น้ำ 8 หลังและมีผู้คนใช้สัญจรอย่างสม่ำเสมอ และอีกเส้นทางที่น่าจะพัฒนาและถูกใช้งานมาตั้งแต่ช่วงเวลาก่อตั้งวัดเกตการาม คือ เส้นทางตรอกแคบๆ ติดกับกำแพงด้านทิศเหนือและกำแพงด้านทิศตะวันตก(ด้านหลังวัด) และเส้นทางเดินเท้าแคบๆ เชื่อมต่อระหว่างบ้านและถนนเส้นหลักซึ่งสามารถพบได้ทั่วไปในชุมชนวัดเกต

2) ลักษณะการคมนาคมและการสัญจรของชุมชนวัดเกต

จากการที่ชุมชนวัดเกต โดยเฉพาะบริเวณถนนเจริญราษฎร์ประสบกับปัญหาการจราจรที่คับคั่งตลอดเวลาจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของชาวบ้านทั้ง 2 ฝากถนนอย่างเห็นได้ชัด ความไม่ปลอดภัยและความยากลำบากในการเดินข้ามถนนทำให้ตัดขาดความสัมพันธ์ระหว่างชาวบ้านทั้งสองฝั่งถนน เห็นได้ชัดเจนคือผู้สูงอายุในชุมชนที่มักจะเดินข้ามไปมาหาสู่กันอย่างเช่นในอดีตก็ลดน้อยลง ด้วยปริมาณรถยนต์ที่มากขึ้นและแล่นด้วยความเร็วสูงผ่านถนนเส้นนี้อยู่ประจำ อีกทั้งถนนออกแบบไว้สำหรับรถวิ่งสวนทาง 2 เลน ในขณะที่ทางเดินเท้าไม่มีขอบเขตที่ชัดเจน ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่ผู้ที่เดินสัญจรบนถนนแห่งนี้

3) ลักษณะทางเศรษฐกิจของชุมชนวัดเกต

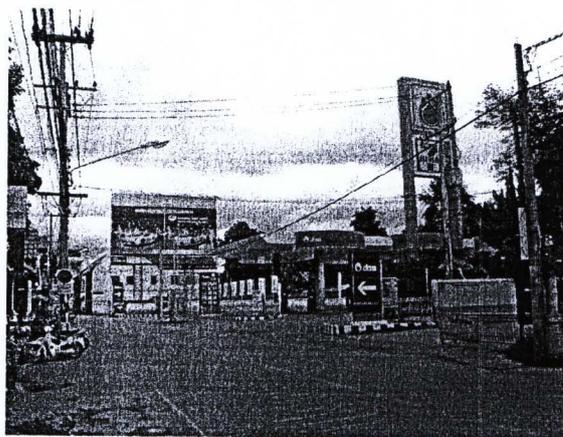
ประกอบด้วยภาคบริการ พาณิชยกรรมเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากเป็นพื้นที่ในเมือง ที่ดินมีราคาสูง ส่วนใหญ่เจ้าของเป็นชาวบ้านที่อยู่มาแต่ดั้งเดิม และมีการย้ายเข้ามาของคนต่างถิ่นเข้ามาอยู่ในชุมชนมากขึ้น แต่ภายในชุมชนยังคงมีอาคารเก่าคงเหลืออยู่จนถึงปัจจุบัน บางอาคารจะมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของและการใช้อาคาร แต่ก็ยังคงสภาพอาคารให้เหมือนของเดิมมากที่สุด อาคารส่วนใหญ่ก็จะปรับเปลี่ยนมาเป็นร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก มีหลายอาคารที่เช่าโดยนักธุรกิจที่อยู่นอกพื้นที่

ภาพที่ 4.2 อาคารเก่าที่มีการปรับเปลี่ยนประโยชน์การใช้สอยมาเป็นร้านอาหารและเครื่องดื่ม

ส่วนกิจการของคนในพื้นที่มีหลากหลายอาชีพ เช่นอาชีพการค้าปลีกขนาดย่อมบริเวณหน้าบ้านตนเอง มีทั้งสินค้าอุปโภค และบริโภคที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น ร้านข้าวเหนียวปากหม้อ ซึ่งถือได้ว่าเป็นร้านที่เก่าแก่และมีชื่อเสียงมายาวนาน หรือร้านบริการซ่อมรถ ร้านบริการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น ร้านค้าเหล่านี้จะพบได้ตามสองฟากถนนเจริญราษฎร์ และภายในชุมชน

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่าการตั้งร้านค้าสะดวกซื้อสมัยใหม่เกิดขึ้นในชุมชนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะบริเวณถนนเจริญราษฎร์ การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพและการสัญจร การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการค้าขายและการปฏิสัมพันธ์ของตลาดและผู้ค้าในพื้นที่นั้นส่งผลกระทบต่อสายใยความสัมพันธ์ทางสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนอย่างมหาศาล ทั้งรูปแบบวัฒนธรรมดั้งเดิมแบบพึ่งพาก็จะพังทลายลงด้วย อีกทั้งร้านค้าหรือร้านขายของของคนในชุมชนเอง ก็จะถูกกวาดหายไปในกระแสนขนาดใหญ่ที่เข้ามาตัดทวงผลประโยชน์ จากเดิมที่เคยเป็นของคนท้องถิ่นกลับกลายเป็นผู้ประกอบการต่างถิ่น แล้วสุดท้ายร้านเก่าแก่ ความสัมพันธ์ทางสังคมและรูปแบบธุรกิจที่ดำเนินการโดยคนท้องถิ่น และวัฒนธรรมทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นจะสูญสลายไปรวมทั้งเป็นการทำลายเอกลักษณ์ของชุมชนดั้งเดิม

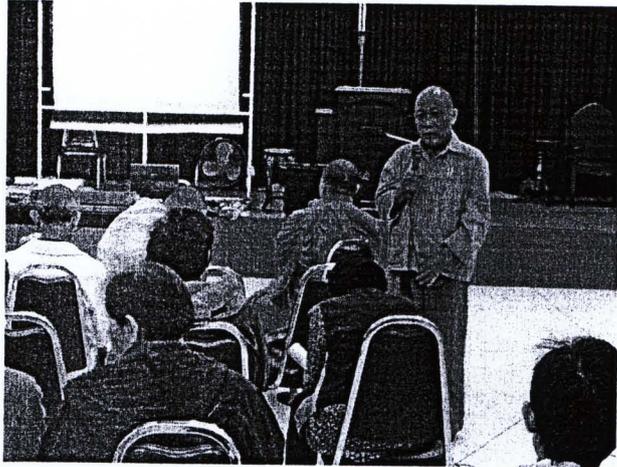

ภาพที่ 4.3 ร้านค้าสะดวกซื้อสมัยใหม่ที่ตั้งอยู่ในสถานีบริการน้ำมันบนถนนเจริญราษฎร์

4) ลักษณะของสังคมและวัฒนธรรม

จากการที่ชุมชนย่านวัดเกตเป็นย่านการค้าขายและเป็นที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของเมืองเชียงใหม่ ประชาชนในชุมชนวัดเกตได้จัดตั้งองค์กรชุมชน โดยมีพื้นฐานมาจากคณะศรัทธาชาวบ้านวัดเกต เป็นการรวมตัวเพื่อพัฒนาบ้านของตนเอง ปัจจุบันถือว่าเป็นย่านที่มีความเข้มแข็งของการร่วมกลุ่มของชาวบ้านมากที่สุดแห่งหนึ่งของเขตเมือง พิจารณาได้จากความร่วมมือในการคัดค้านโครงการภาครัฐต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชาวชุมชนวัดเกต ถึงแม้ว่าชาวบ้านจะมีวิถีชีวิตที่ปรับเข้ากับสภาพสังคมและวัฒนธรรมในปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงมีแบบแผนการดำเนินชีวิตที่สะท้อนความเป็นคนดั้งเดิม มีร่องรอยของอดีต ชาวบ้านมีภูมิปัญญาพื้นบ้านที่สืบทอดกันมา เช่น ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีสำคัญๆ ของชุมชน และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในอนาคตสืบไป มีการจัดกิจกรรมสืบค้นทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นโดยใช้กุฏิเจ้าอาวาสหลังเดิมเป็นสถานที่จัดแสดง สิ่งของที่อยู่ในพิพิธภัณฑ์ได้มาจากของเก่าในวัดเกต การเก็บรักษาของคนในวัดเกต และการได้รับบริจาคจากประชาชนที่สนับสนุน ทั้งนี้มีกลุ่มนักวิชาการทั้งในเชียงใหม่ และต่างประเทศ และหน่วยงานของรัฐให้ความสนใจและสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ชุมชนยังคงสามารถรักษาประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อรวมทั้งมีการสืบทอดและเกิดการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องในพื้นที่ แม้ว่าจะมีการติดต่อและรับเอาประเพณีและวัฒนธรรมจากภายนอกมาบ้างก็ตาม

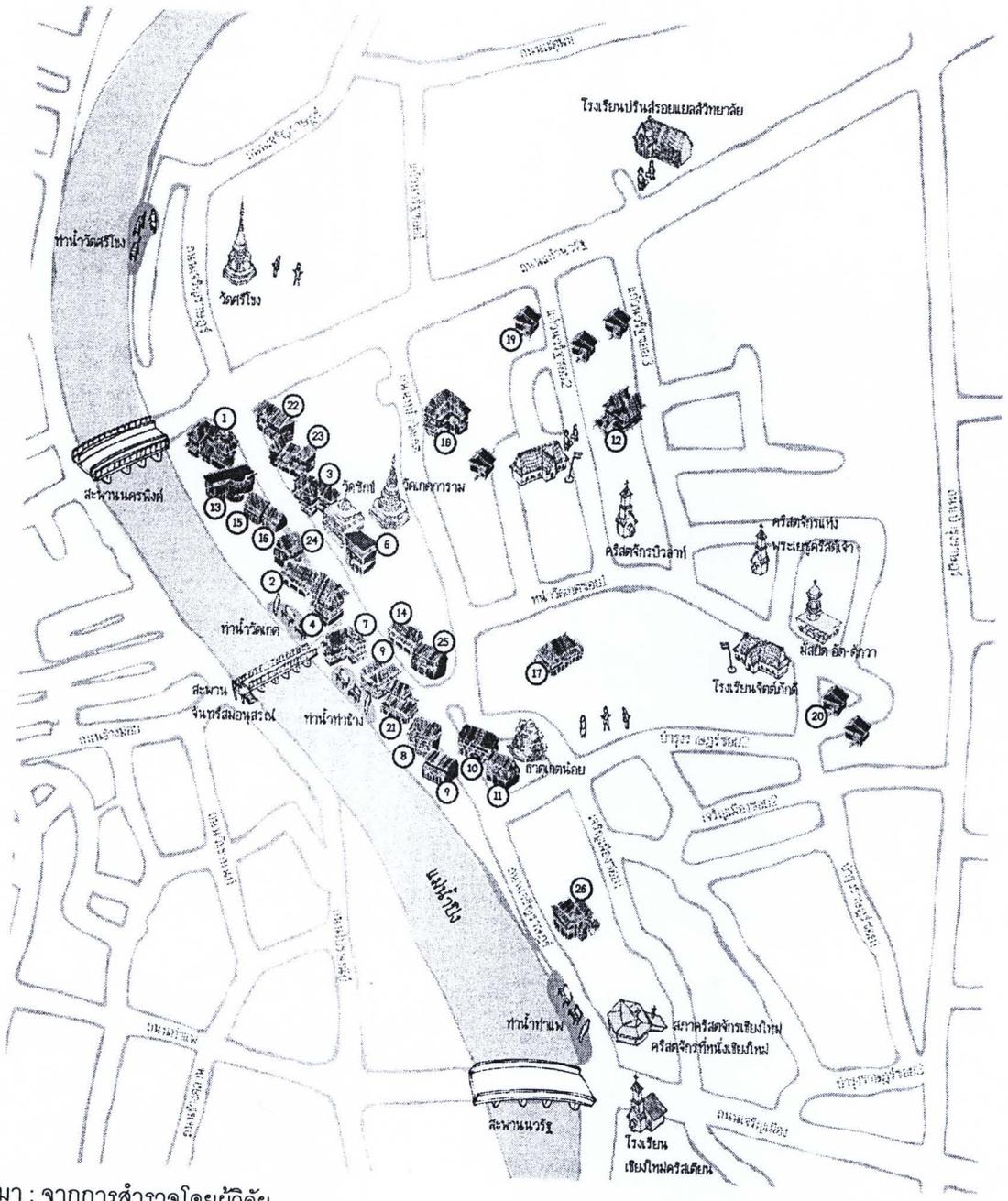
นอกจากนี้กลุ่มชาวบ้านในชุมชนยังอาศัยอยู่ร่วมกันโดยมีสิ่งยึดเหนี่ยวที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน เห็นได้จากศาสนาสถานในชุมชน ซึ่งแบ่งเป็นผู้นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และซิกข์ แสดงให้เห็นถึงเสรีภาพในการอนุญาตให้ประชาชนนับถือศาสนาได้เป็นอย่างดี โดยชาวบ้านในชุมชนจะมีการรวมตัวและรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกอยู่เสมอ

ภาพที่ 4.4 การรวมกลุ่มเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชาวบ้านในชุมชน
ถ่ายภาพโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553

5) วิถีชีวิตความเป็นอยู่และกิจกรรมของชุมชน

ชุมชนวัดเกตเองมีการดำเนินปรับตัวเป็นชุมชนท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวประเภทนี้ จากการศึกษาของวรวิมล ชัยรัตและคณะ (2549) กล่าวถึงจุดเริ่มต้นจากงานอนุรักษ์ในย่านวัดเกตเมื่อ พ.ศ. 2542 โดยมีการบูรณะศาลาบาตร ซึ่งเป็นอาคารรูปทรงผสมของสถาปัตยกรรมจีนกับล้านนา ภายในมีจิตรกรรมฝาผนัง ลวดลายจีนเขียนด้วยสีฝุ่นเป็นรูปไก่อ้า ดอกบัว ดอกโบตั๋น รวมทั้งการปรับปรุงโบราณสถานภายในวัดเกตการามต่างๆ เช่น พระวิหาร พระอุโบสถ และพิพิธภัณฑสถาน เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การปรับตัวเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมดำเนินไปควบคู่กับเป็นแหล่งที่พักอาศัย จากการสังเกตพบว่าการปรับปรุงอาคารให้อยู่ในสภาพดี และมีปรับเปลี่ยน ดัดแปลงอาคารที่พักอาศัยของตนเองเพื่อรองรับธุรกิจและบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านแสดง ผลงานศิลปะ ร้านขายของที่ระลึกและที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวมากขึ้น โดยจากการสำรวจโดยผู้วิจัยสามารถสรุปผลการสำรวจแสดงในรูปแบบภาพและตารางที่ 4.1 ได้ดังนี้

ที่มา : จากการสำรวจโดยผู้วิจัย

ภาพที่ 4.5 แสดงกลุ่มอาคารเก่าในชุมชนวัดเกต

1.บ้านนิมมานเหมินทร์	10.บ้าน 6 เสา	19.บ้านเลขที่ 4 ถ.แก้ววรัช ๒
2.บ้านแก้วมาลูน	11.บ้าน 4 เสา	20.บ้านเลขที่ 17 ถ.หน้าวัดเกตข.1
3.บ้านอรพินท์	12.บ้าน 3 สต. ๑	21.เวียงจุมอน
4.บ้านทองอยู่	13.บ้านคุณารักษ์ (ร้านคำดาร)	22.Parami Guest house
5.บ้านเลขที่ 89 (Miss Chocoloate)	14.บ้านคำเฮือนแป	23.Tanita House
6.บ้านพันธุศิลป์	15.บ้านป่าแก้วขนมตาล	24.บ้านเลขที่ 121-123 ถ.เจริญราษฎร์
7.เรือนคุดทวด (ร้านเชียงใหม่เก่าแฟ)	16.บ้านร้าง (ติดกับบ้านป่าแก้วขนมตาล)	25.ร้านนุสร
8.บ้านท่าช้าง	17.บ้านบอร์เนียว (บ้านร้อยเสา)	26.ระรินจินดา
9.เดอะแกลเลอรี	18.บ้านหอมมู	

ตารางที่ 4.1 แสดงผลจากการสำรวจจำแนกตามลักษณะความเป็นเจ้าของอาคารและการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอย

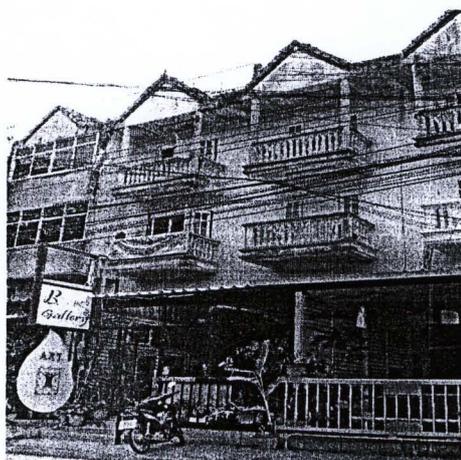
ลำดับ	ชื่อบ้าน	อายุอาคาร (ปี)	ความเป็นเจ้าของอดีตและปัจจุบัน	การปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
1	บ้านนิมมานเหมินทร์	99	1	B
2	บ้านแก้วมาลูน	77	1	B
3	บ้านอรพินท์	96	2	A
4	บ้านทองอยู่	96	1	A
5	บ้านเลขที่ 89	89	2	A
6	บ้านพันธุ์ศิลป์	89	2	A
7	เรือนคุณทวด	124	2	A
8	บ้านท่าช้าง	มากกว่า 100	1	A
9	เดอะแกลลอรี่	121	1	A
10	บ้านหกเสา	มากกว่า 90	2	A
11	บ้านสี่เสา	มากกว่า 90	2	A
12	บ้าน 3 สส.	155	2	B
13	บ้านคุณารักษ์	75	2	A
14	บ้านตำเหื่อนแป	92	2	A
15	บ้านป่าแก้วขนมตาล	100	1	B
16	บ้านร้าง	100	2	B
17	บ้านบอร์เนียว	มากกว่า 100	2	A
18	บ้านหอมมู	มากกว่า 100	2	A
19	บ้านเลขที่ 4	100	1	B
20	บ้านเลขที่ 17	40 – 50	2	B
21	เวียงจุมอน	มากกว่า 50	2	A
22	ปาระมีเกสต์เฮ้าส์	100	2	A
23	Tanita House	155	1	A
24	บ้านเลขที่ 121 – 123	70-80	2	B
25	ร้านนุสรรา	90	2	A
26	ระรินจินดา	140	2	A

หมายเหตุ: 1 หมายถึง ผู้ถือครองอาคาร อดีต-ปัจจุบัน เป็นเจ้าของเดิม / ลูกหลาน , 2 ไม่เป็นเจ้าของเดิม / ลูกหลาน

A หมายถึง มีการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยเพื่อรองรับการท่องเที่ยว, B : ไม่มีมีการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

จากผลการสำรวจพบว่าภายในชุมชนวัดเกต มีอาคารเก่า จำนวน 26 หลัง และมีการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยของอาคารเพื่อการท่องเที่ยว (A) มากถึง 18 หลัง คิดเป็นร้อยละ 69.23 นอกจากนี้ผู้วิจัย ยังพบว่าผู้ครอบครองอาคารในปัจจุบันหรือผู้ประกอบการเหล่านี้ไม่ใช่เป็นคนวัดเกต (2) จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.23 จะเห็นได้ว่าสิ่งเหล่านี้จะทำให้วิถีชีวิตและความเป็นอยู่ตลอดจนกิจกรรมของชุมชนที่เคยมีมาตั้งแต่อดีตเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัดเจน เจ้าของอาคารดั้งเดิมเหล่านี้ที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้ย้ายตนเองออกไปจากชุมชน นอกจากนี้พบว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอาชีพดั้งเดิมของคนในชุมชนเช่น ร้านขายอาหารสำหรับชาวบ้านในชุมชน (ร้านก๋วยเตี๋ยว) ร้านขายขนมโบราณ และร้านขายของชำไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่าแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในลักษณะแบบนี้กำลังจะเกิดขึ้นเพิ่มมากขึ้นภายในชุมชน อาทิ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม เกสต์เฮ้าส์ และร้านขายของที่ระลึก โดยเฉพาะบนถนนสายหลักทางการท่องเที่ยว แต่กำลังคืบคลานไปสู่บริเวณพื้นที่อื่นๆ ภายในชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณถนนหน้าวัดเกต และถนนหน้าวัดเกตซอย 1 ถนนเจริญเมือง และถนนบำรุงราษฎร์

นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพบว่าได้มีการก่อสร้างอาคาร ที่พักอาศัยในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของพื้นที่และวิถีชีวิตของชุมชนซึ่งเป็นอาคารบ้านเรือนเก่าแก่ที่สะท้อนให้เห็นถึงความงดงามทางด้านสถาปัตยกรรม โดยมีการออกแบบและก่อสร้างอาคารบ้านพักและเรือนร้านค้าที่เปลี่ยนแปลงจากรูปแบบดั้งเดิมไปอย่างมากในลักษณะของการก่ออิฐฉาบปูนรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ทันสมัยมากขึ้น มีความแข็งแรงทนทานมากขึ้น

ภาพที่ 4.6 อาคารร้านค้าที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ทันสมัย

ถ่ายโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2554

ในขณะที่เดียวกันผู้วิจัยพบว่าในชุมชนวัดเกตแห่งนี้ยังมีอาคารที่พักอาศัยขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณถนนหน้าวัดเกต ซอย 1 ก่อสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 โดยเจ้าของดั้งเดิมเป็นคนใน ชุมชนวัดเกต แต่ปัจจุบันได้ขายให้กับบุคคลอื่นไปแล้ว และได้มีจดทะเบียนในนามนิติบุคคลอาคาร ชุด ประกอบด้วยผู้พักอาศัยที่เป็นชาวญี่ปุ่นซึ่งทำงานในนิคมอุตสาหกรรมลำพูนมากกว่าร้อยละ 50 และอีกร้อยละ 30 เป็นชาวต่างชาติ (ยุโรป) ซึ่งเป็นนักธุรกิจเป็นส่วนใหญ่ และที่เหลือร้อยละ 20 เป็นผู้พักอาศัยชาวไทย

จะเห็นได้ว่าอาคารสูงแห่งนี้ได้ส่งผลกระทบต่อผู้คนในชุมชนหลายด้านเริ่มจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการตอกเสาเข็ม ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากฝุ่นละอองจากการก่อสร้าง มลภาวะทางเสียง เป็นต้น รวมทั้งผลกระทบที่ตามมาจากการก่อสร้างอาคารสูง เช่นขยะ น้ำเสีย ความแออัดในพื้นที่ที่มีจำกัด รวมถึงปัญหาการจราจรติดขัด เป็นต้น นอกจากนี้อาคารสูงยัง ทำลายวิถีชีวิตชุมชนและบดบังทัศนียภาพของพระธาตุวัดเกตที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนอีก ประการหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันก็ย่อมที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อยู่ติดและใกล้กับ อาคารสูง เช่น บ้านเรือนที่อยู่ใกล้ ๆ อาคารสูงอาจจะไม่ได้รับแสงแดดและสายลมเพียงพอ ความ เป็นส่วนตัวหายไป มีผลต่อจิตใจและสุขภาพสังคมมากมาย เกิดทัศนยะจาด (Visual pollution) ทำลายจิตวิญญาณของผู้คนที่นับถือพระธาตุวัดเกตเพราะว่าอาคารสูงไปบดบังทัศนวิสัยของ ประชาชนที่มองจากด้านฝั่งน้ำปิง เป็นต้น

ภาพที่ 4.7 โครงการที่พักอาศัยขนาดใหญ่ในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่
ถ่ายโดยผู้วิจัย เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2554

ความเปลี่ยนแปลงของชุมชนที่มีการท่องเที่ยวและสามารถมองเห็นผลกระทบด้านนี้ชัดเจน เนื่องจากปริมาณโครงการก่อสร้างที่เพิ่มขึ้น เพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวและผู้อพยพเข้ามาใหม่ที่ต้องการเข้ามาพักผ่อนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ผ่านการทำธุรกิจหรือการเข้ามาอยู่อาศัย การก่อสร้างที่เพิ่มมากขึ้นนี้ส่งผลให้พื้นที่โดยรอบและพื้นที่ประวัติศาสตร์ได้รับผลกระทบไม่มากนักน้อยทั้งกับตัวโบราณสถานเอง บรรยากาศของชุมชนและสภาพแวดล้อมโดยรวม การขยายตัวของประชากรหรือการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชนโดยทั่วไปเมืองหรือย่านประวัติศาสตร์มักจะมีการขยายตัวของคนดั้งเดิมในพื้นที่อยู่ ในระดับคงตัวหรือลดลง แต่การขยายตัวของประชากรในภาพรวมจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากการอพยพเข้ามาอยู่ใหม่ของคนต่างถิ่น อันเกิดจากปัจจัยดึงดูดทางเศรษฐกิจอันเป็นผลของการขยายตัวของการท่องเที่ยว กลุ่มคนที่เข้ามาอาศัยอยู่ใหม่นี้ เข้ามาทั้งในรูปของแรงงานที่ทำงานบริการหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และกลุ่มบุคคลเข้ามาพักอาศัยตามแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ และความต้องการที่อยู่อาศัยแหล่งที่สองหรือสาม เพื่อเป็นที่พักตากอากาศ เป็นต้น

ผลการศึกษาที่ได้จากการสังเกตของผู้วิจัยสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงอันก่อให้เกิดผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการย้ายถิ่นเข้ามาของผู้พักอาศัยต่างชาติในอาคารที่พักขนาดใหญ่ หรือแม้กระทั่งแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยในชุมชน หรือการที่คนในชุมชนเดิมบางส่วนย้ายออกไปจากชุมชน การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตดั้งเดิมของชาวชุมชนวัดเกต ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนลดน้อยลง หรือมีคนบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับประโยชน์จากกิจกรรมหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว (ผู้ครอบครองอาคารที่มีการปรับเปลี่ยนประโยชน์ใช้สอยอาคารเพื่อการท่องเที่ยว) ตลอดจนความแออัดจากจำนวนคนและอาคารบ้านเรือนที่เกิดขึ้นจากการก่อสร้างสมัยใหม่มากขึ้น จนทำให้ชุมชนวัดเกตสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนไปอย่างน่าเสียดายหากไม่มีมาตรการหรือแนวทางการจัดการกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่ดีพอและทันเวลา

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถสรุปผลกระทบที่เกิดขึ้นในชุมชนวัดเกตซึ่งสามารถแยกเป็นผลกระทบด้านสังคมและวัฒนธรรมได้ดังนี้

ก. ผลกระทบทางด้านสังคม เนื่องจาก

- การจราจรที่คับคั่งบนถนนเจริญราษฎร์ทำให้ชาวบ้านเดินข้ามถนนด้วยความยากลำบากและไม่ปลอดภัยส่งผลให้การไปมาหาสู่ระหว่างกันลดลง ทำให้ความสัมพันธ์ของชาวบ้าน 2 ฝั่งลดลง
- มีการย้ายเข้ามาของคนต่างถิ่นเข้ามาอยู่ในชุมชนมากขึ้น (ยุโรป ญี่ปุ่น แรงงานต่างด้าว)
- การเปลี่ยนแปลงเจ้าของและการใช้อาคาร ปรับเปลี่ยนมาเป็นร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก มีหลายอาคารที่เช่าโดยนักธุรกิจที่อยู่นอกพื้นที่
- การตั้งร้านค้าสะดวกซื้อสมัยใหม่เกิดขึ้นในชุมชนเพิ่มขึ้น ร้านค้าดั้งเดิมลดน้อยลง

ข. ผลกระทบทางด้านวัฒนธรรม เนื่องจาก

- การก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ และอาคารบ้านเรือนสมัยใหม่ขนาดความสูง 2 - 3 ชั้นเกิดขึ้นอย่างมากมายในชุมชนส่งผลต่อความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน การออกแบบอาคารบ้านเรือน อาคารพาณิชย์สมัยใหม่ ไม่ได้สะท้อนถึงเอกลักษณ์ดั้งเดิมของชุมชน
- การนำจุดเด่นทางการท่องเที่ยวของชุมชน (อาคารบ้านเรือนเก่า) มาเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

4.2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่ม

4.2.1 เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 37 รายนั้น ส่วนใหญ่นโยบายและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นลักษณะของการวางแผน กำหนดนโยบายการท่องเที่ยว การเผยแพร่ แนะนำให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว สนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมประชาสัมพันธ์แหล่งแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเทศกาล รวมทั้งจัดทำโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว กระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นและดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ความเชื่อมโยงและสอดคล้องกันของหน่วยงานกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้นอยู่ในรูปแบบของเชื่อมโยงส่งเสริมกัน โดยได้รับแนวคิดมาจากส่วนกลางมาแตกย่อยเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ในพื้นที่ โดยเน้นการจัดกิจกรรมและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจะเป็นฝ่ายประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยวและจัดทำแผนการตลาดและแผนการประชาสัมพันธ์ให้กับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ทั้งนี้เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐทั้งหมด 37 ราย ไม่ได้เป็นบุคคลในชุมชนวัดเกตเลย

ตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

การมีส่วนร่วม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. มีส่วนร่วม	33	89.19
2. ไม่มีส่วนร่วม	4	10.81
รวม	37	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 89.19 รองลงมา คือไม่มีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.81

ตารางที่ 4.3 ระดับของการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริม
ในการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

การมีส่วนร่วม	จำนวนผู้ตอบ (คน)	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของ การมีส่วนร่วม
1. ร่วมคิดกิจกรรม	33	2.70	ปานกลาง
2. ร่วมวางแผน	33	2.39	น้อย
3. ร่วมตัดสินใจ	33	2.39	น้อย
4. ร่วมดำเนินการ	33	2.91	ปานกลาง
5. ร่วมติดตามประเมินผล	33	2.48	น้อย
6. ร่วมสนับสนุนทุน/ แรงงาน	33	2.78	ปานกลาง
7. ร่วมในลักษณะอื่นๆ (ประชาสัมพันธ์ฯ)	26	3.75	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือ
กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกตในลักษณะมีส่วนร่วมในลักษณะอื่นๆ เช่น
ประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.75 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในลักษณะร่วม
ดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.91 และร่วมสนับสนุนทุน / แรงงานอยู่ใน
ระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น-จุดขายของชุมชนวัดเกต

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น-จุดขาย ของชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	20	17.7
2. ความสำคัญของโบราณสถาน	17	15.0
3. งานศิลปะ	4	3.5
4. วัฒนธรรม	9	8.0
5. ประเพณี	3	2.6
6. ความงดงามของศิลปกรรม	21	18.6
7. เอกลักษณ์ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น	13	11.5
8. กิจกรรมทางศาสนา	14	12.4
9. ผลิตภัณฑ์ / หัตถกรรมท้องถิ่น	6	5.4
10. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว และประสบการณ์การท่องเที่ยว	5	4.4
11. อื่นๆ (ร้านอาหาร โรงแรม)	1	0.9
รวม	113	100

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น - จุดขายของชุมชนวัดเกตทางด้านความงดงามของศิลปกรรมมากที่สุด จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมา คือเรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7 และความสำคัญของโบราณสถานจำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคม และวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่

ตารางที่ 4.5 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคม

ด้านลบ โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางสังคมด้านลบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น	3.56	มาก
2. ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้าในชุมชนมากขึ้น	3.37	ปานกลาง
3. ทำให้มีเพียงบางกลุ่มเท่านั้นได้รับโอกาสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
4. ทำให้ความมีน้ำใจไมตรีและความช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง	3.26	ปานกลาง
5. ทำให้มีการเอาวัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมากขึ้น	3.07	ปานกลาง
6. ทำให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมของคนในชุมชนลดลง	2.78	ปานกลาง
7. ทำให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง	2.78	ปานกลาง
8. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทความเป็นผู้นำในครอบครัวของคนในชุมชนมากขึ้น	2.74	ปานกลาง
9. ทำให้มีความขัดแย้งของคนภายในชุมชนมากขึ้น	2.63	ปานกลาง
10. ทำให้ความสัมพันธ์ของคนภายในชุมชนลดลง	2.59	น้อย
11. ทำให้ความสามัคคีของคนภายในชุมชนลดลง	2.59	น้อย
12. ทำให้มีปัญหาเสพติดภายในชุมชนมากขึ้น	2.59	น้อย
13. ทำให้พบปัญหาการขายบริการทางเพศมากขึ้น	2.52	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.91	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคมด้านลบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.91 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อทางสังคมด้านลบ อันดับที่ 1 คือ ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.56 อันดับที่ 2 ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้าในชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.37 และอันดับที่ 3 ทำให้มีคนบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับโอกาสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวมี คะแนนเฉลี่ย 3.33

ตารางที่ 4.6 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคม
ด้านบวก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางด้านสังคมทางบวก	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้คนในชุมชนได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น	3.70	มาก
2. ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและความเคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน	3.52	ปานกลาง
3. ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากขึ้น	3.52	ปานกลาง
4. ทำให้มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะในชุมชนให้ดีขึ้น เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.33	ปานกลาง
5. ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น	3.26	ปานกลาง
6. ทำให้มีโอกาสพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น	3.04	ปานกลาง
7. ทำให้มีโอกาสเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น	2.89	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางสังคมด้านบวกอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.32 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อทางสังคมด้านบวก อันดับที่ 1 คือ ทำให้คนในชุมชนได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.70 อันดับที่ 2 ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและความเคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน คะแนนเฉลี่ย 3.52 และอันดับที่ 3 ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.52

ตารางที่ 4.7 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรม
ด้านลบ โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางวัฒนธรรมด้านลบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ความเห็น
1. ทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น	3.74	มาก
2. ทำให้ประเพณีวัฒนธรรมชุมชนถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น	3.59	ปานกลาง
3. ทำให้ความนิยมในการบริโภคอาหารพื้นเมืองลดลง	3.26	ปานกลาง
4. ทำให้วัฒนธรรมของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปคล้ายกับวัฒนธรรมอื่นมากขึ้น	3.19	ปานกลาง
5. ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง	3.11	ปานกลาง
6. ทำให้การยึดถือค่านิยมและความเชื่อดั้งเดิมของชุมชนลดลง	3.07	ปานกลาง
7. ทำให้มีการทำลายพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หรือทำลายศิลปวัตถุของชุมชนโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์มากขึ้น	2.93	ปานกลาง
8. ทำให้ความเชื่อฟังและการเคารพนับถือผู้อาวุโสค่อยลดลง	2.89	ปานกลาง
9. ทำให้ประชาชนนิยมแต่งกายท้องถิ่น/พื้นเมืองลดน้อยลง	2.81	ปานกลาง
10. ทำให้มีการใช้ภาษาท้องถิ่น (พื้นเมือง) ลดลง	2.67	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.13	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรมด้านลบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.13 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านลบ อันดับที่ 1 คือ ทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.74 อันดับที่ 2 ทำให้ประเพณีวัฒนธรรมชุมชนถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.59 และอันดับที่ 3 ทำให้ความนิยมในการบริโภคอาหารพื้นเมืองลดลง คะแนนเฉลี่ย 3.26

ตารางที่ 4.8 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรม
ด้านบวก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางวัฒนธรรมด้านบวก	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้คนในชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมตนเองมากขึ้น	3.37	ปานกลาง
2. ทำให้มีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาคารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และพื้นที่ของชุมชนมากขึ้น	3.30	ปานกลาง
3. ทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้น	3.26	ปานกลาง
4. ทำให้คนในชุมชนมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้น	3.04	ปานกลาง
5. ทำให้คนในชุมชนรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองหรือชุมชนมากขึ้น	2.96	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.19	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรมด้านบวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.19 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านบวก อันดับที่ 1 คือทำให้คนในชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมตนเองมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.37 อันดับที่ 2 ทำให้มีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาคารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และพื้นที่ของชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.30 และอันดับที่ 3 ทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.26

3) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.1) ความเห็นจากมุมมองของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้ชุมชนวัดเกตสามารถรับมือกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

- ควรมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนแบบเดิมไว้
- หาจุดเด่นของชุมชนในอดีตเพื่อนำมาส่งเสริมและพัฒนาต่อไป
- ควรมีการส่งเสริมวัฒนธรรมที่ดึงดูดใจของชุมชนให้คงอยู่ต่อไป เช่น ประเพณีที่สำคัญ การแสดงทางวัฒนธรรมโดยเยาวชนในชุมชน

3.2) ข้อเสนอแนะต่อการจัดการกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

- ควรให้การศึกษาแก่เยาวชนในการคงไว้ซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของชุมชน อีกทั้งควรจัดให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนที่สามารถกระทำได้ เช่น การให้บริการเป็นมัคคุเทศก์นำชมแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือการแสดงทางวัฒนธรรมของเยาวชนเพื่อเผยแพร่แก่นักท่องเที่ยวในโอกาสต่างๆ และวันสำคัญต่างๆ ภายในชุมชน
- ควรมีการรวมกลุ่มกันของคนในชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว โดยเป็นการเปิดโอกาส เปิดเวทีและเตรียมความพร้อมชุมชนให้ดีพอ อีกทั้งยังเป็นการสร้างความรู้ ความเข้าใจร่วมกันและเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้ด้วย
- ควรสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับทิศทางการท่องเที่ยวของชุมชน โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดการด้วยกันและดูแลผลประโยชน์ร่วมกัน

4.2.2 ผู้ประกอบการในชุมชน

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.9 แสดงประเภทของกิจการของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทของกิจการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ธุรกิจการผลิตสินค้าพื้นเมือง	1	1.7
2. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง	1	3.4
3. ธุรกิจเพื่อสุขภาพแผนไทย	3	5.1
4. ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม /ร้านอาหารพื้นเมือง	24	40.7
5. ธุรกิจนำเที่ยว	1	1.7
6. อื่นๆ (ที่พัก ,ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ)	29	49.1
รวม	59	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจประเภทอื่นๆ (ที่พัก , ร้านขายของที่ระลึก ฯลฯ) มากที่สุด จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.1 รองลงมาคือ ธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม /ร้านอาหารพื้นเมือง จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.7 และธุรกิจเพื่อสุขภาพแผนไทย จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงลักษณะของสถานประกอบการของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของสถานประกอบการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เป็นของตนเอง / ครอบครัว	15	25.4
2. เช่าสถานที่เพื่อประกอบการ	44	74.6
3. อื่นๆ	0	-
รวม	59	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการเช่าสถานที่เพื่อประกอบการ มากที่สุด จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมา คือ เป็นของตนเอง / ครอบครัว จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.4

ตารางที่ 4.11 แสดงความเป็นบุคคลในชุมชนวัดเกต

ความเป็นบุคคลในชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เป็นบุคคลในชุมชนวัดเกต	15	25.4
2. ไม่เป็นบุคคลในชุมชนวัดเกต	44	74.6
รวม	59	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นบุคคลในชุมชนวัดเกตมากที่สุด จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.6 รองลงมา คือ เป็นบุคคลในชุมชนวัดเกต จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.4

ตารางที่ 4.12 แสดงระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนวัดเกต (กรณีเป็นบุคคลในชุมชนวัดเกต)

ระยะเวลาที่อยู่อาศัย	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	0	-
2. 1 – 5 ปี	0	-
3. 6 – 10 ปี	0	-
4. 11 – 20 ปี	1	6.7
5. มากกว่า 20 ปี	14	93.3
รวม	15	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนวัดเกตมากกว่า 20 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมา 11 – 20 ปี จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.7

ตารางที่ 4.13 แสดง ระยะเวลาของการตั้งกิจการในชุมชนวัดเกต

ระยะเวลาของการตั้งกิจการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	13	22.0
2. 1 – 5 ปี	18	30.5
3. 6 – 10 ปี	11	18.7
4. 11 – 20 ปี	3	5.1
5. มากกว่า 20 ปี	14	23.7
รวม	59	100.0

จากตารางที่ 4.13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตั้งกิจการในชุมชนวัดเกตเป็นเวลา ระหว่าง 1 – 5 ปี จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมา คือมากกว่า 20 ปี จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.7 และต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็น จุดเด่น-จุดขาย ของชุมชนวัดเกต

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น-จุดขาย ของชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	34	19.7
2. ความสำคัญของโบราณสถาน	35	20.2
3. งานศิลปะ	5	2.9
4. วัฒนธรรม	14	8.1
5. ประเพณี	9	5.2
6. ความงดงามของศิลปกรรม	22	12.7
7. เอกลักษณ์ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น	19	11.0
8. กิจกรรมทางศาสนา	21	12.1
9. ผลิตภัณฑ์ / หัตถกรรมท้องถิ่น	1	0.6
10. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว และประสบการณ์การท่องเที่ยว	10	5.8
11. อื่นๆ (ร้านอาหาร โรงแรม)	3	1.7
รวม	173	100

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น – จุดขายของชุมชนวัดเกต คือความสำคัญของโบราณสถานมากที่สุด จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.2 รองลงมาคือ เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.7 และความงดงามของศิลปกรรม จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

การมีส่วนร่วม	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. มีส่วนร่วม	16	27.1
2. ไม่มีส่วนร่วม	43	72.9
รวม	59	100.0

จากตารางที่ 4.15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต จำนวน 43 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.9 รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.1

ตารางที่ 4.16 ระดับของการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

การมีส่วนร่วม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของการมีส่วนร่วม
1. ร่วมคิดกิจกรรม	14	2.93	ปานกลาง
2. ร่วมวางแผน	11	2.27	ปานกลาง
3. ร่วมตัดสินใจ	13	2.77	ปานกลาง
4. ร่วมดำเนินการ	11	3.18	ปานกลาง
5. ร่วมติดตามประเมินผล	12	2.92	ปานกลาง
6. ร่วมสนับสนุน แรงงาน / ทุน	15	3.38	ปานกลาง
7. ร่วมในลักษณะอื่นๆ (ประชาสัมพันธ์ฯลฯ)	5	3.20	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกตในลักษณะร่วมสนับสนุน / แรงงานอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.38 รองลงมา คือมีส่วนร่วมในลักษณะอื่นๆ เช่น ประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.20 และมีส่วนร่วมในลักษณะร่วมดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.18 ตามลำดับ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่

ตารางที่ 4.17 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคม
ด้านลบ โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางสังคมทางลบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้าในชุมชนมากขึ้น	3.12	ปานกลาง
2. ทำให้เพียงบางกลุ่มเท่านั้นได้รับโอกาสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.05	ปานกลาง
3. ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น	2.86	ปานกลาง
4. ทำให้มีความขัดแย้งของคนภายในชุมชนมากขึ้น	2.76	ปานกลาง
5. ทำให้ความสัมพันธ์ของคนภายในชุมชนลดลง	2.76	ปานกลาง
6. ทำให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมของคนในชุมชนลดลง	2.66	ปานกลาง
7. ทำให้ความมีน้ำใจไมตรีและความช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง	2.64	ปานกลาง
8. ทำให้ความสามัคคีของคนภายในชุมชนลดลง	2.59	น้อย
9. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทความเป็นผู้นำในครอบครัวของคนในชุมชนมากขึ้น	2.56	น้อย
10. ทำให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง	2.53	น้อย
11. ทำให้มีปัญหาเสพติดภายในชุมชนมากขึ้น	2.08	น้อย
12. ทำให้มีการเฮอร์ดเฮอร์นิกท่องเที่ยวมากขึ้น	2.00	น้อย
13. ทำให้พบปัญหาการขายบริการทางเพศมากขึ้น	1.66	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.56	น้อย

จากตารางที่ 4.17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคมด้านลบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.56 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อสังคมด้านลบ อันดับที่ 1 คือ ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้าในชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.12 อันดับที่ 2 ทำให้มีคบบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับโอกาสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวมี คะแนนเฉลี่ย 3.05 และอันดับที่ 3 ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 2.86

ตารางที่ 4.18 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคม
ด้านบวก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางสังคมทางบวก	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น	3.61	ปานกลาง
2. ทำให้คนในชุมชนได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น	3.27	ปานกลาง
3. ทำให้มีโอกาเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น	3.25	ปานกลาง
4. ทำให้มีโอกาพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น	3.22	ปานกลาง
5. ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากขึ้น	3.19	ปานกลาง
6. ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและความ เคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน	3.05	ปานกลาง
7. ทำให้มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะให้ดีขึ้น เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.85	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยว
ประเด็นทางสังคมด้านบวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.21 โดยจำแนกตาม
ความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบทางสังคมด้านบวก อันดับที่ 1 คือ ทำให้คุณภาพชีวิตของ
คนในชุมชนดีขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.61 อันดับที่ 2 ทำให้คนในชุมชนได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น
คะแนนเฉลี่ย 3.27 และอันดับที่ 3 ทำให้มีโอกาเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย
3.25

ตารางที่ 4.19 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรม
ด้านลบ โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางวัฒนธรรมทางลบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การแต่งกาย	3.34	ปานกลาง
2. ทำให้ความเชื่อฟังและการเคารพนับถือผู้อาวุโสน้อยลง	2.93	ปานกลาง
3. ทำให้ประชาชนนิยมแต่งกายท้องถิ่น/พื้นเมืองลดน้อยลง	2.89	ปานกลาง
4. ทำให้การยึดถือค่านิยมและความเชื่อดั้งเดิมของชุมชนลดลง	2.67	ปานกลาง
5. ทำให้มีการใช้ภาษาท้องถิ่น (พื้นเมือง) ลดลง	2.67	ปานกลาง
6. ทำให้ความนิยมในการบริโภคอาหารพื้นเมืองลดลง	2.64	ปานกลาง
7. ทำให้วัฒนธรรมของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปคล้ายกับ วัฒนธรรมอื่นมากขึ้น	2.61	ปานกลาง
8. ทำให้มีการทำลายพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หรือ ทำลายศิลปวัตถุของชุมชนโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์มากขึ้น	2.57	น้อย
9. ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนสูญเสียความ เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง	2.57	น้อย
10. ทำให้ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนถูกทำให้กลายเป็น สินค้ามากขึ้น	2.47	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อระดับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมด้านลบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.74 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านลบ อันดับที่ 1 คือทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.34 อันดับที่ 2 ทำให้ความเชื่อฟังและการเคารพนับถือผู้อาวุโสน้อยลง คะแนนเฉลี่ย 2.93 และอันดับที่ 3 ทำให้ประชาชนนิยมแต่งกายท้องถิ่นพื้นเมืองลดน้อยลง คะแนนเฉลี่ย 2.89

ตารางที่ 4.20 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรม
ด้านบวก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางด้านวัฒนธรรมทางบวก	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้คนในชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น	3.92	มาก
2. ทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้น	3.42	มาก
3. ทำให้คนในชุมชนมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้น	3.14	ปานกลาง
4. ทำให้คนในชุมชนรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองหรือชุมชนมากขึ้น	2.93	ปานกลาง
5. ทำให้มีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาคารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และพื้นที่ของชุมชนมากขึ้น	2.63	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.21	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อระดับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมด้านบวกอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.21 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.92 อันดับที่ 2 ทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.42 และอันดับที่ 3 ทำให้คนในชุมชนมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.14

3) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.1) ความเห็นจากมุมมองของ ผู้ประกอบการเพื่อเป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ชุมชนวัดเกิดสามารถรับมือกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

- การพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนควรเป็นไปอย่างช้าๆ ไม่ก้าวกระโดดเหมือนอีกหลายแห่ง เพื่อที่จะทำให้ชุมชนได้มีเวลาเตรียมตัวและวางแผนในการจัดการท่องเที่ยวให้พร้อมเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยว
- ให้คนในชุมชนมีความรัก ห่วงเห่นและอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมของตนเอง อีกทั้งให้มีการถ่ายทอด สืบทอดไปยังเยาวชนรุ่นหลังด้วย
- ให้เห็นความสำคัญกับการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองไว้ เช่นการบำรุงรักษาอาคารบ้านเรือนเก่า
- ควรปรับปรุงทางเท้าสำหรับคนเดินให้มีความปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย
- ควรมีการอบรมเยาวชนในชุมชนให้เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรมชุมชน
- ควรมีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมในชุมชน โดยอาจจะให้วัดเป็นศูนย์กลางในการทำกิจกรรมนั้นอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยเน้นเอกลักษณ์ของการเป็นล้านนา เช่นการแต่งกายพื้นเมือง การพูดภาษาพื้นเมือง และการรับประทานอาหารพื้นเมือง

3.2) ข้อเสนอแนะต่อการจัดการกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกิด

- ภาครัฐควรมีมาตรการที่เข้มงวดในการควบคุมการก่อสร้าง ปรับปรุง หรือรื้อถอนอาคาร
- การก่อสร้างอาคารบ้านเรือนภายในชุมชน ควรมีการสะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของชุมชน คำนึงถึงการออกแบบที่เหมาะสมกับพื้นที่
- ภาครัฐควรมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่มีการอนุรักษ์อาคารบ้านเรือนเก่าไว้ โดยอาจให้ความรู้ในเชิงการอนุรักษ์ที่ถูกต้อง การสนับสนุนงบประมาณซ่อมแซมหรือมาตรการยกเว้น ลดหย่อนภาษีให้แก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการอนุรักษ์ดังกล่าว

4.2.3 กลุ่มประชาชนในพื้นที่

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.21 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ชาย	95	37.3
2. หญิง	160	62.7
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.3 เป็นเพศหญิงจำนวน 160 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.7

ตารางที่ 4.22 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 20 ปี	12	4.7
2. 20 – 29 ปี	34	13.3
3. 30 – 39 ปี	33	12.9
4. 40 – 49 ปี	44	17.3
5. 50 – 59 ปี	72	28.2
6. มากกว่า 60 ปี	60	23.5
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 50 ถึง 59 ปี จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือ กลุ่มอายุมากกว่า 60 ปี จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.5 และกลุ่มอายุ 40 ถึง 49 ปี จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. โสด	70	27.5
2. สมรส	157	61.5
3. หม้าย/หย่าร้าง	28	11.0
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 157 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือ สถานภาพโสด จำนวน 70 ราย ร้อยละ 27.5 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5	2.0
2. ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	87	34.1
3. พนักงานเอกชน	9	3.5
4. รับจ้าง	64	25.1
5. นักเรียน/นักศึกษา	23	9.0
6. แม่บ้าน	37	14.5
7. อื่น ๆ (เช่น เกษียณอายุราชการ)	30	11.8
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา คือ รับจ้าง จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.1 และแม่บ้าน จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ไม่ได้ศึกษา	9	3.5
2. ประถมศึกษา	71	27.8
3. มัธยมศึกษา	94	36.9
4. อนุปริญญา/ปวส.	25	9.8
5. ปริญญาตรี	51	20.0
6. สูงกว่าปริญญาตรี	5	2.0
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาจำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.8 และระดับปริญญาตรีจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัว

รายได้ต่อเดือนต่อครอบครัว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 5,000 บาท	86	33.7
2. 5,001 – 10,000 บาท	85	33.3
3. 10,001 – 15,000 บาท	37	14.5
4. 15,001 – 20,000 บาท	17	6.7
5. 20,001 – 25,000 บาท	14	5.5
6. มากกว่า 25,000 บาท	16	6.3
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัว ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.7 รองลงมา คือรายได้เฉลี่ยระหว่าง 5,001 บาทถึง 10,000 บาท มีจำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.3 และรายได้เฉลี่ยระหว่าง 10,001 บาทถึง 15,000 บาท จำนวน 37 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศาสนา

ศาสนา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. พุทธ	204	80.0
2. คริสต์	6	2.4
3. อิสลาม	42	16.4
4. ซิกข์	3	1.2
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 204 ราย คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.4 และ ศาสนาคริสต์ จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ต่ำกว่า 1 ปี	3	1.2
2. 1-5 ปี	23	9.0
3. 6-10 ปี	18	7.1
4. 11-20 ปี	55	21.6
5. มากกว่า 20 ปี	156	61.2
รวม	255	100.0

จากตารางที่ 4.28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 20 ปี จำนวน 156 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมา คือ 11-20 ปี จำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.6 และ 1-5 ปี จำนวน 23 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.29 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่เป็นจุดเด่น- จุดขายของชุมชนวัดเกต

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น-จุดขาย ของชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	147	15.5
2. ความสำคัญของโบราณสถาน	181	19.1
3. งานศิลปะ	50	5.3
4. วัฒนธรรม	74	7.8
5. ประเพณี	28	3.0
6. ความงดงามของศิลปกรรม	128	13.5
7. เอกลักษณ์ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น	95	10.0
8. กิจกรรมทางศาสนา	121	12.8
9. ผลิตภัณฑ์ / หัตถกรรมท้องถิ่น	28	3.0
10. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว และประสบการณ์การท่องเที่ยว	78	8.2
11. อื่นๆ (ร้านอาหาร โรงแรม)	17	1.8
รวม	947	100

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น - จุดขายของชุมชนวัดเกต คือ ความสำคัญของโบราณสถาน จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมา คือ เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ จำนวน 147 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.5 และความงดงามของศิลปกรรม จำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 กลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
1. มีส่วนร่วม	181	71.0
2. ไม่มีส่วนร่วม	74	29.0

จากตารางที่ 4.30 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต จำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.0 รองลงมา คือไม่มีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.0

ตารางที่ 4.31 ระดับของการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการ หรือ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมในการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

การมีส่วนร่วม	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับของการมีส่วนร่วม
1. ร่วมคิดกิจกรรม	146	3.10	ปานกลาง
2. ร่วมวางแผน	146	2.80	ปานกลาง
3. ร่วมตัดสินใจ	146	2.83	ปานกลาง
4. ร่วมดำเนินการ	146	3.12	ปานกลาง
5. ร่วมติดตามประเมินผล	146	2.75	ปานกลาง
6. ร่วมสนับสนุนทุน / แรงงาน	146	3.45	มาก
7. ร่วมในลักษณะอื่นๆ (ประชาสัมพันธ์)	35	3.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.31 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกตในลักษณะร่วมสนับสนุนทุน / แรงงานอยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.45 รองลงมา คือมีส่วนร่วมในลักษณะอื่นๆ เช่นประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.17 และมีส่วนร่วมในลักษณะร่วมดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.12 ตามลำดับ

2) การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่

ตารางที่ 4.32 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคม

ด้านลบ โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางสังคมด้านลบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้าในชุมชนมากขึ้น	3.36	ปานกลาง
2. ทำให้มีคบบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับโอกาสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.21	ปานกลาง
3. ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น	3.16	ปานกลาง
4. ทำให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง	3.00	ปานกลาง
5. ทำให้ความมีน้ำใจไมตรีและความช่วยเหลือเกื้อกูลกันลดลง	2.85	ปานกลาง
6. ทำให้มีความขัดแย้งของคนภายในชุมชนมากขึ้น	2.84	ปานกลาง
7. ทำให้ความสามัคคีของคนภายในชุมชนลดลง	2.84	ปานกลาง
8. ทำให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวมของคนในชุมชนลดลง	2.76	ปานกลาง
9. ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทความเป็นผู้นำในครอบครัวของคนในชุมชนมากขึ้น	2.76	ปานกลาง
10. ทำให้มีปัญหายาเสพติดภายในชุมชนมากขึ้น	2.71	ปานกลาง
11. ทำให้ความสัมพันธ์ของคนภายในชุมชนลดลง	2.58	น้อย
12. ทำให้พบปัญหาการขายบริการทางเพศมากขึ้น	2.48	น้อย
13. ทำให้มีการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยวมากขึ้น	2.42	น้อย
ค่าเฉลี่ย	2.84	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคมด้านลบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.84 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อทางสังคมด้านลบ อันดับที่ 1 คือ ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้าในชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.36 อันดับที่ 2 ทำให้มีคบบางกลุ่มเท่านั้นที่ได้รับโอกาสและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวมี คะแนนเฉลี่ย 3.21 และอันดับที่ 3 ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.16

ตารางที่ 4.33 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคม
ด้านบวก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางสังคมด้านบวก	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น	3.38	ปานกลาง
2. ทำให้มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะให้ดีขึ้น เพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.22	ปานกลาง
3. ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและ ความเคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน	3.15	ปานกลาง
4. ทำให้มีโอกาสเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น	3.14	ปานกลาง
5. ทำให้มีโอกาสพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น	3.13	ปานกลาง
6. ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากขึ้น	3.11	ปานกลาง
7. ทำให้คนในชุมชนได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษา มากขึ้น	3.09	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางสังคมด้านบวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.17 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อทางสังคมด้านบวก อันดับที่ 1 คือ ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.38 อันดับที่ 2 ทำให้มีการพัฒนาพื้นที่สาธารณะให้ดีขึ้นเพื่อรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว คะแนนเฉลี่ย 3.22 และอันดับที่ 3 ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและความเคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน คะแนนเฉลี่ย 3.15

ตารางที่ 4.34 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรม
ด้านลบ โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางวัฒนธรรมด้านลบ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็น
1. ทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมเช่น การแต่งกายหรือการใช้ภาษาจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น	3.29	ปานกลาง
2. ทำให้ประชาชนนิยมแต่งกายท้องถิ่นพื้นเมืองลดน้อยลง	3.10	ปานกลาง
3. ทำให้ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น	3.02	ปานกลาง
4. ทำให้ความเชื่อฟังและการเคารพนับถือผู้อาวุโสลดน้อยลง	2.97	ปานกลาง
5. ทำให้มีการทำลายพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หรือทำลายศิลปวัตถุของชุมชนโดยเท่าไม่ถึงการณ์มากขึ้น	2.96	ปานกลาง
6. ทำให้วัฒนธรรมของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปคล้ายกับวัฒนธรรมอื่นมากขึ้น	2.95	ปานกลาง
7. ทำให้ความนิยมในการบริโภคอาหารพื้นเมืองลดลง	2.93	ปานกลาง
8. ทำให้การยึดถือค่านิยมและความเชื่อดั้งเดิมของชุมชนลดลง	2.87	ปานกลาง
9. ทำให้มีการใช้ภาษาท้องถิ่น (พื้นเมือง) ลดลง	2.86	ปานกลาง
10. ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง.	2.72	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	2.97	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อระดับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมด้านลบโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.97 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านลบ อันดับที่ 1 คือ ทำให้มีการเลียนแบบพฤติกรรมจากนักท่องเที่ยวมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.29 อันดับที่ 2 ทำให้ประชาชนนิยมแต่งกายท้องถิ่น/พื้นเมืองลดน้อยลง คะแนนเฉลี่ย 3.10 และอันดับที่ 3 ทำให้ประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.02

ตารางที่ 4.35 ระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวประเด็นทางวัฒนธรรม
ด้านบวก โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ย

ประเด็นทางวัฒนธรรมด้านบวก	คะแนนเฉลี่ย	ระดับผลกระทบ
1. ทำให้มีคนในชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น	3.41	มาก
2. ทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้น	3.37	ปานกลาง
3. ทำให้คนในชุมชนรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองหรือชุมชนมากขึ้น	3.27	ปานกลาง
4. ทำให้คนในชุมชนมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้น	3.18	ปานกลาง
5. ทำให้มีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวมาใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาคารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และพื้นที่ของชุมชนมากขึ้น	3.17	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อระดับผลกระทบจากการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมด้านบวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.28 โดยจำแนกตามความเห็นว่าการท่องเที่ยวส่งผลกระทบทางวัฒนธรรมด้านบวก อันดับที่ 1 คือ ทำให้มีคนในชุมชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.41 อันดับที่ 2 ทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.37 และอันดับที่ 3 ทำให้คนในชุมชนรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองหรือชุมชนมากขึ้น คะแนนเฉลี่ย 3.27

3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

ตารางที่ 4.36 แสดงค่า Chi-square เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับการมีส่วนร่วมในการจัดการ การดำเนินโครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

ลักษณะทั่วไป	การมีส่วนร่วม						
	คิดกิจกรรม	วางแผน	ตัดสินใจ	ดำเนินการ	ติดตามประเมินผล	สนับสนุนทุน/แรงงาน	ร่วมในลักษณะอื่นๆ
เพศ	3.998	2.012	1.303	5.359	2.404	3.293	6.591
อายุ	23.976	22.813	36.104*	40.593*	20.495	27.349	19.313
สถานภาพ	9.690	15.033	17.599	16.248	13.152	9.634	12.213
อาชีพ	39.903*	17.696	19.130	27.605	35.250	27.561	16.768
ระดับการศึกษา	35.667*	23.682	16.539	12.954	15.422	19.716	15.909
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	22.313	16.672	18.269	15.195	19.656	12.189	17.147
ศาสนา	9.515	7.262	11.568	9.025	5.164	15.163	2.983
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน	20.592	21.531	17.612	13.141	16.154	15.166	22.270

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.36 พบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ อาชีพของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรม และระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการคิดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างกับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่ พบข้อมูลดังต่อไปนี้ (โปรดดูภาคผนวก ข. ส่วนที่ 2)

1) ทางสังคมด้านบวก พบว่า

- อายุมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้นโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้มีโอกาสในการเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้นโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

2) ทางสังคมด้านลบ พบว่า

- อายุมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้ความสัมพันธ์ของคนในชุมชนลดลงโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลางและในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชนมากขึ้นโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับมาก

3) ทางวัฒนธรรมด้านบวก พบว่า

- ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้มีการสืบสานและฟื้นฟูกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมากขึ้นโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัวมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้คนในชุมชนมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้นโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

4) ทางวัฒนธรรมด้านลบ พบว่า

- อายุมีความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้ประชาชนนิยมแต่งกายท้องถิ่น / พื้นเมืองลดลงโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

- รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครอบครัวความสัมพันธ์กับระดับความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในประเด็นการท่องเที่ยวทำให้วัฒนธรรมของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปคล้ายกับวัฒนธรรมอื่นมากขึ้น ทำให้การยึดถือค่านิยมและความเชื่อดั้งเดิมของชุมชนลดลง และทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนสูญเสียความเป็นเอกลักษณ์ของตนเองโดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

5) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

5.1) ความคิดเห็นจากมุมมองของประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้ชุมชนวัดเกตสามารถรับมือกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวด้านสังคมและวัฒนธรรม

- ควรปลูกจิตสำนึกและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามให้แก่เยาวชนและประชาชนในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย การใช้ภาษาพื้นเมือง ซึ่งเป็นการสร้างความเป็นเอกลักษณ์และรักษาขนบธรรมเนียมที่ดีของชุมชนไว้
- ควรสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนทางด้านวัฒนธรรมให้กับเยาวชนในชุมชน
- ควรปรับปรุงหรือทำทางเดินเท้าให้เหมาะสมและมีความปลอดภัยแก่ผู้สัญจร
- การจำกัดการเปิดร้านอาหารหรือสถานบันเทิงภายในชุมชนหรือให้มีการย้ายสถานบันเทิงออกจากบริเวณชุมชน
- การตรวจตราดูแลห้องพัก และห้องเช่าภายในชุมชนอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากแรงงานต่างด้าวที่ย้ายเข้ามาอาศัยในชุมชนมากขึ้น
- ควรจำกัดความเร็วของรถยนต์ที่วิ่งบนถนนภายในชุมชน และห้ามไม่ให้มีการจอดรถบริเวณไหล่ทางเท้าในช่วงเวลาเร่งด่วน และเพิ่มความเข้มงวดการตรวจจับผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรให้มากขึ้น

5.2) ข้อเสนอแนะต่อการจัดการกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

- ควรมีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี กิจกรรมทางศาสนา การแต่งกายพื้นเมืองของชาวบ้านในชุมชนควบคู่ไปกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน เพราะจะเป็นการดีกับชุมชนนอกจากประเพณีวัฒนธรรมจะไม่สูญหายแล้ว ยังเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมอันดีงามให้ชาวต่างชาติได้ชื่นชม
- ควรมีการควบคุมการก่อสร้างอาคารใหม่และตึกสูงที่จะเกิดขึ้นในชุมชน โดยอาคารก่อสร้างจะต้องไม่ทำลายสภาพแวดล้อมของชุมชนและคงความเป็นเอกลักษณ์ของเดิมให้มากที่สุด

- ควรสนับสนุนการสร้างกลไกเพื่อให้เกิดจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกระดับ
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในชุมชนควรมีการกำหนดแนวทางการอนุรักษ์และพัฒนาให้สอดคล้องกับข้อจำกัดทางกายภาพและคุณค่าด้านต่างๆ ของชุมชน

4.2.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมในชุมชนวัดเกตจากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3 กลุ่ม

ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ยของความเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรมด้านบวกและด้านลบโดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

ประเด็น	กลุ่ม	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าสถิติ F
ประเด็นทางสังคม ด้านลบ	ประชาชน	255	2.84	0.69	4.450*
	ผู้ประกอบการ	59	2.56	0.61	
	หน่วยงานภาครัฐ	37	2.91	1.01	
ประเด็นทางสังคม ด้านบวก	ประชาชน	255	3.18	0.64	0.697
	ผู้ประกอบการ	59	3.21	0.46	
	หน่วยงานภาครัฐ	37	3.32	0.63	
ประเด็นทางวัฒนธรรม ด้านลบ	ประชาชน	255	2.97	0.73	3.039
	ผู้ประกอบการ	59	2.74	0.73	
	หน่วยงานภาครัฐ	37	3.13	1.02	
ประเด็นทางวัฒนธรรม ด้านบวก	ประชาชน	255	3.28	0.69	0.447
	ผู้ประกอบการ	59	3.21	0.58	
	หน่วยงานภาครัฐ	37	3.19	0.80	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า โดยส่วนใหญ่ กลุ่มประชาชน กลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มหน่วยงานภาครัฐ มีความเห็นว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนวัดเกตในระดับปานกลางไม่แตกต่างกัน มีเพียงประเด็นทางสังคมด้านลบเท่านั้นที่พบว่า กลุ่มประชาชนและกลุ่มผู้ประกอบการมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3 ผลการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรม จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่ม

ตารางที่ 4.38 แสดงการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมในชุมชน วัดเกตเชียงใหม่จากมุมมองของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่

ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคม	เจ้าหน้าที่ของรัฐ	ผู้ประกอบการ	ประชาชนในพื้นที่
ด้านบวก	<p>ลำดับที่ 1 ทำให้ได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น (3.70)</p> <p>ลำดับที่ 2 ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจในพื้นฐานที่แตกต่างกัน ของคนในชุมชน (3.52)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ มากขึ้น (3.52)</p>	<p>ลำดับที่ 1 ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น (3.61)</p> <p>ลำดับที่ 2 ทำให้ได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น (3.27)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น (3.25)</p>	<p>ลำดับที่ 1 ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น (3.38)</p> <p>ลำดับที่ 2 นำความเจริญมาสู่ชุมชน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการท่องเที่ยว (3.22)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและเคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน (3.21)</p>
ด้านลบ	<p>ลำดับที่ 1 ทำให้วิถีชีวิตคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป (3.56)</p> <p>ลำดับที่ 2 ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชน (3.37)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้มีบางกลุ่มที่ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการท่องเที่ยว (3.33)</p>	<p>ลำดับที่ 1 ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชน (3.36)</p> <p>ลำดับที่ 2 ทำให้มีบางกลุ่มที่ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการท่องเที่ยว (3.05)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป (2.86)</p>	<p>ลำดับที่ 1 ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชน (3.36)</p> <p>ลำดับที่ 2 ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป (3.16)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้มีบางกลุ่มที่ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการท่องเที่ยว (3.15)</p>

จากตารางที่ 4.38 พบว่ามีการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อสังคมในด้านบวกและลบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ผลกระทบต่อสังคมด้านบวก	ลำดับที่ 1	ทำให้ได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น
	ลำดับที่ 2	ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน
	ลำดับที่ 3	ทำให้ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ มากขึ้น
ผลกระทบต่อสังคมด้านลบ	ลำดับที่ 1	ทำให้วิถีชีวิตคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป
	ลำดับที่ 2	ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชนมากขึ้น
	ลำดับที่ 3	ทำให้มีบางกลุ่มที่ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการท่องเที่ยว

2. ผู้ประกอบการในชุมชน

ผลกระทบต่อสังคมด้านบวก	ลำดับที่ 1	ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น
	ลำดับที่ 2	ทำให้ได้รับโอกาสในการศึกษามากขึ้น
	ลำดับที่ 3	ทำให้สามารถเข้าถึงการรักษาพยาบาลมากขึ้น
ผลกระทบต่อสังคมด้านลบ	ลำดับที่ 1	ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชนมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	ทำให้มีบางกลุ่มที่ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการท่องเที่ยว
	ลำดับที่ 3	ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป

3. ประชาชนในพื้นที่

ผลกระทบต่อสังคมด้านบวก	ลำดับที่ 1	ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น
	ลำดับที่ 2	นำความเจริญมาสู่ชุมชนโดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
	ลำดับที่ 3	ทำให้เป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความเข้าใจและเคารพในพื้นฐานที่แตกต่างกันของคนในชุมชน
ผลกระทบต่อสังคมด้านลบ	ลำดับที่ 1	ทำให้มีการย้ายถิ่นเข้ามาในชุมชนมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงไป
	ลำดับที่ 3	ทำให้มีบางกลุ่มที่ได้รับโอกาสและประโยชน์จากการท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.39 แสดงการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรมในชุมชน วัดเกตเชียงใหม่จากมุมมองของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่

ผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม	เจ้าหน้าที่ของรัฐ	ผู้ประกอบการ	ประชาชนในพื้นที่
ด้านบวก	<p>ลำดับที่ 1 มีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น (3.37)</p> <p>ลำดับที่ 2 มีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาคารเก่าที่มีคุณค่า และพื้นที่สาธารณะในชุมชน (3.30)</p> <p>ลำดับที่ 3 มีการสืบสานและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น (3.26)</p>	<p>ลำดับที่ 1 มีความภูมิใจใน วัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น (3.92)</p> <p>ลำดับที่ 2 มีการสืบสานและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น (3.42)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้น (3.14)</p>	<p>ลำดับที่ 1 มีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น (3.41)</p> <p>ลำดับที่ 2 มีการสืบสานและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น (3.37)</p> <p>ลำดับที่ 3 ทำให้คนในชุมชนรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองหรือชุมชนมากขึ้น (3.27)</p>
ด้านลบ	<p>ลำดับที่ 1 มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น (3.74)</p> <p>ลำดับที่ 2 ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น (3.59)</p> <p>ลำดับที่ 3 ความนิยมในการบริโภคอาหารพื้นเมืองลดลง (3.26)</p>	<p>ลำดับที่ 1 มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น (3.34)</p> <p>ลำดับที่ 2 ความเชื่อฟังและความเคารพนับถือผู้อาวุโสลดลง (2.93)</p> <p>ลำดับที่ 3 ความนิยมในการแต่งกายพื้นเมืองลดลง (2.89)</p>	<p>ลำดับที่ 1 มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น (3.29)</p> <p>ลำดับที่ 2 ความนิยมในการแต่งกายพื้นเมืองลดลง (3.10)</p> <p>ลำดับที่ 3 ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น (3.02)</p>

จากตารางที่ 4.39 พบว่ามีการจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรมในด้านบวกและลบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่ม ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐ

ผลกระทบต่อวัฒนธรรมด้านบวก	ลำดับที่ 1	มีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	มีการนำรายได้จากการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาพื้นที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ อาคารเก่าที่มีคุณค่า
	ลำดับที่ 3	มีการสืบสานและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น
ผลกระทบต่อวัฒนธรรมด้านลบ	ลำดับที่ 1	มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น
	ลำดับที่ 3	ความนิยมในการบริโภคอาหารพื้นเมืองลดลง

2. ผู้ประกอบการในชุมชน

ผลกระทบต่อวัฒนธรรมด้านบวก	ลำดับที่ 1	มีความภูมิใจใน วัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	มีการสืบสานและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น
	ลำดับที่ 3	ทำให้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของตนเองกับนักท่องเที่ยวมากขึ้น
ผลกระทบต่อวัฒนธรรมด้านลบ	ลำดับที่ 1	มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	ความเชื่อฟังและความเคารพนับถือผู้อาวุโสลดลง
	ลำดับที่ 3	ความนิยมในการแต่งกายพื้นเมืองลดลง

3. ประชาชนในพื้นที่

ผลกระทบต่อวัฒนธรรมด้านบวก	ลำดับที่ 1	มีความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเองมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	มีการสืบสานและฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากขึ้น
	ลำดับที่ 3	ทำให้คนในชุมชนรับรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมของตนเองหรือชุมชนมากขึ้น
ผลกระทบต่อวัฒนธรรมด้านลบ	ลำดับที่ 1	มีการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น
	ลำดับที่ 2	ความนิยมในการแต่งกายพื้นเมืองลดลง
	ลำดับที่ 3	ประเพณีและวัฒนธรรมถูกทำให้กลายเป็นสินค้ามากขึ้น

4.4 การสัมภาษณ์เชิงลึกและการอภิปรายกลุ่มจากมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

สรุปการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้ง 3 กลุ่มถึงผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่สามารถจำแนกออกได้ดังนี้

1) ความเห็นของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ชุมชนวัดเกตประกอบด้วยคนหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนาโดยอยู่ร่วมอย่างสันติสุข มีวัฒนธรรมและประเพณีที่สืบทอดต่อกันมายาวนาน อีกทั้งภายในชุมชนมีการอนุรักษ์อาคารบ้านเรือนเก่าที่มีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมไว้เป็นอย่างดี ถือเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นสามารถดึงดูดใจให้ท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชน

กิจกรรมการท่องเที่ยวได้เข้ามามีอิทธิพลในการดำเนินชีวิตของคนในชุมชน ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงในค่านิยม และความเชื่อที่เปลี่ยนไปจากเดิมด้วยกระแสวัฒนธรรมภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลเหนือกว่าวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่นการแต่งกาย การใช้ภาษานอกเหนือจากภาษาท้องถิ่น การบริโภคอาหาร การมีสัมมาคารวะและเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส และการอนุรักษ์บ้านเรือนแบบเก่า เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามชุมชนเองก็ไม่ได้ปฏิเสธวัฒนธรรมใหม่ที่เกิดจากการท่องเที่ยว หากเห็นว่าเป็นเรื่องปกติที่ต้องเกิดขึ้นเมื่อมีการติดต่อกับนักท่องเที่ยวต่างถิ่นที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของสังคมและวัฒนธรรม

แต่ภายในชุมชนเองยังขาดการจัดรูปแบบของการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยคนในชุมชนเอง ส่วนใหญ่กิจกรรมจะเกิดขึ้นจากกลุ่มคนภายนอกที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนมากกว่า แม้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนเพิ่มขึ้น แต่ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนต่อกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างแท้จริง ควรจะมีการวางแผนในระยะยาวในด้านการท่องเที่ยว พร้อมทั้งควรได้รับความร่วมมือในเชิงวิชาการจากนักวิชาการภายนอกมากขึ้น

2) ความเห็นของผู้ประกอบการในชุมชน

เมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านศิลปวัฒนธรรม ค่านิยมและความเชื่อในแง่ประเพณีดั้งเดิมของชุมชน สรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงน้อย ทั้งนี้เนื่องจากชาวบ้านยังคงยึดถือในรูปแบบดั้งเดิมที่ได้ปฏิบัติสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีต แสดงให้เห็นว่าการท่องเที่ยวที่เข้ามาในชุมชนยังไม่สามารถกดดันให้ความเชื่อของชุมชนเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างสิ้นเชิง ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นในด้านอาชีพจะมีการเปลี่ยนแปลงที่มองเห็นได้ชัดเจนกว่า ชาวบ้านในชุมชน ถูกผลักดันให้เข้าสู่ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งผู้ประกอบการและ

แรงงาน ในรูปแบบธุรกิจร้านอาหารและเครื่องดื่ม ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านให้บริการเพื่อความสวยงามและสปา เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ที่เกิดขึ้น เช่น รูปแบบของอาคาร บ้านเรือน สาธารณูปโภคที่ทันสมัย ได้สร้างความสะดวกในการดำรงชีวิตและความเจริญเติบโตต่างๆ ก็ถือว่าการเปลี่ยนแปลงที่ดีต่อชุมชน แต่ในเวลาเดียวกันการเปลี่ยนแปลงนี้ก็ส่งผลต่อบรรยากาศความเรียบง่ายของชุมชนสู่ความเป็นชุมชนเมืองมากขึ้น จนทำให้ชาวบ้านในชุมชนที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางต้องรับสภาพกับชีวิตที่มีความยากลำบากมากขึ้นกว่าเดิม

3) ความเห็นของประชาชนในพื้นที่

ชาวบ้านในชุมชนเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่วนใหญ่เป็นการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดผลกระทบในแง่ลบต่อชุมชนมากกว่าแง่บวก ซึ่งส่วนหนึ่งน่าจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและศิลปวัฒนธรรมที่ถือว่าเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจในการดำรงชีวิตร่วมกันของชาวบ้านในชุมชน โดยมักพบในรูปของความสัมพันธ์ทางสังคมที่เปลี่ยนจากการพึ่งพาอาศัยกันในลักษณะต่างตอบแทนแบบสังคมหมู่บ้าน ไปสู่การจ้างงานและตอบแทนกันด้วยเงินหรือวัตถุใดๆ ที่ทำให้ชุมชนอาศัยระบบตลาดและทุนนิยมเป็นบรรทัดฐานในการอยู่ร่วมกันแทนความเชื่อและกฎระเบียบดั้งเดิมของชุมชน

ในขณะที่เดียวกันคนในชุมชนเองเริ่มสูญเสียรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายที่ต้องพึ่งพาตนเองเป็นส่วนใหญ่ เริ่มหันไปสู่การดำเนินชีวิตที่ต้องพึ่งพาคนภายนอกมากขึ้น นอกจากนั้นในปัจจุบันผู้อาวุโสเริ่มมีบทบาททางครอบครัวและสังคมน้อยลง ทำให้ค่านิยม ความเชื่อ ความเคร่งครัดในการยึดถือแบบเก่าของคนในชุมชนเริ่มลดน้อยลง การอพยพย้ายถิ่นของคนภายนอกเข้ามาในชุมชนมากขึ้นนั้น ส่งผลต่อการจัดการสาธารณูปโภครองรับ ก่อให้เกิดปัญหาสังคมและปัญหาด้านสาธารณสุขได้ นอกจากนี้พบว่าเกิดปัญหานายทุนเข้ามาซื้อที่ดินจากชาวบ้านในชุมชน ทำให้ที่ดินมีการเปลี่ยนมือไปเป็นของคนต่างถิ่นมากขึ้น อาจส่งผลต่อสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนในอนาคตได้

แต่เมื่อมองอีกด้านพบว่าชุมชนมีปัญหาขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น เกิดเสียงดังรบกวนจากร้านอาหาร และสถานบันเทิงเกิดขึ้นจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงเวลากลางคืนส่งผลต่อสุขภาพของคนในชุมชนที่ต้องการพักผ่อน อาคารสิ่งปลูกสร้างไม่ได้มีการควบคุมขนาดและความสูง เกิดการบดบังทัศนียภาพ วัดและโบราณสถานได้รับผลกระทบอย่างชัดเจน ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรมีการย้ายเข้ามาเพิ่มขึ้นในชุมชนเป็นจำนวนมาก ทั้งประชากรในทะเบียนราษฎรและนอกทะเบียนราษฎร แรงงานอพยพหลบหนีเข้าเมือง ซึ่งแรงงานต่างด้าวเหล่านี้ส่วนใหญ่พักอาศัยในห้องเช่า หรือหอพักภายในชุมชน

และมักจะสร้างปัญหาทะเลาะวิวาทกับวัยรุ่นภายในชุมชน อีกทั้งไม่ค่อยช่วยกันรักษาความสะอาด บริเวณที่พักอาศัย ตลอดจนการทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลไม่เป็นที่อยู่เสมอ

หากพิจารณาในด้านดีพบว่าในชุมชนมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร โทรคมนาคม ทำให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารรวดเร็วทันเหตุการณ์มากขึ้น และจากการที่ชาวบ้านในชุมชนสามารถรับรู้ถึงสภาพสังคมภายนอกได้มากขึ้น รับรู้ปัญหา รู้เท่าทันกับปัญหาต่างๆ ได้มากขึ้น นอกจากนั้นเมื่อมีการท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชน ส่งผลทำให้ได้รับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานภายในชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว มีสิ่งปลูกสร้างใหม่ๆ ที่มีความหลากหลายรูปแบบ เกิดขึ้นมากมาย การเติบโตของการท่องเที่ยวในชุมชนมีลักษณะการใช้ประโยชน์เฉพาะจุดและตามถนนสายหลัก ในขณะที่เดียวกันเมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนก็สามารถสร้างรายได้ให้แก่วัดเป็นจำนวนมากในรูปของการบริจาค ชาวบ้านที่มีร้านค้าภายในชุมชนก็มีรายได้เพิ่มมากขึ้น แต่หากว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวมามากจนเกินไปในเวลาเดียวกัน จะส่งผลทำให้ระบบการจราจรติดขัด เนื่องจากถนนภายในชุมชนมีความคับแคบ และที่จอดรถภายในบริเวณวัดอาจไม่เพียงพอที่จะรองรับจำนวนรถและนักท่องเที่ยวได้เช่นกัน ส่วนมุมมองอีกด้านมีความเห็นว่า ทำให้ชุมชนเกิดการฟื้นฟูวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมที่สูญหายไป เช่น ประเพณีแห่ไม้ค้ำสะหลี และ ประเพณีล่องสะเปา เป็นต้น

4.5 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ก. ผลจากการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวชาวไทย

1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.40 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.ชาย	144	36.9
2.หญิง	246	63.1
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 144 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.9 เป็นเพศหญิงจำนวน 246 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.1

ตารางที่ 4.41 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.ไม่เกิน 20 ปี	64	16.4
2.21 – 30 ปี	158	40.5
3.31 – 40 ปี	92	23.6
4.41 – 50 ปี	34	8.7
5.51 – 60 ปี	36	9.2
6.มากกว่า 60 ปี	6	1.5
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 21 ถึง 30 ปี จำนวน 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 31-40 ปี จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 และกลุ่มอายุไม่เกิน 20 ปี จำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.โสด	252	64.6
2.สมรส	134	34.4
3.หม้าย/หย่าร้าง	4	1.0
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 252 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.6 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส จำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 และสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.43 แสดงกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.ประถมศึกษา	26	6.7
2.มัธยมศึกษา	46	11.8
3.อนุปริญญา/ปวส.	28	7.2
4.ปริญญาตรี	236	60.5
5.สูงกว่าปริญญาตรี	54	13.8
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคือระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.8 และระดับมัธยมศึกษา จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 แสดงอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

อาชีพ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	74	19.0
2.ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	80	20.5
3.พนักงานเอกชน	92	23.6
4.รับจ้าง	94	24.1
5.นักเรียน/นักศึกษา	32	8.2
6.แม่บ้าน	13	3.3
7.อื่นๆ (ไม่ได้ทำงาน ,เกษียณฯลฯ)	5	1.3
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 94 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาคือพนักงานเอกชน จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.6 และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.45 แสดงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.ต่ำกว่า 5,000 บาท	108	27.7
2.5,001 – 10,000 บาท	66	16.9
3.10,001 – 15,000 บาท	58	14.9
4.15,001 – 20,000 บาท	44	11.3
5.20,001 – 25,000 บาท	34	8.7
6.มากกว่า 25,000 บาท	80	20.5
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 รองลงมาคือมากกว่า 25,000 บาท จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.5 และรายได้ 5,001-10,000 บาท จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.46 แสดงจังหวัดที่อยู่อาศัยของนักท่องเที่ยว

จังหวัดที่อยู่อาศัยของนักท่องเที่ยว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1.เชียงใหม่	142	36.4
2.กรุงเทพมหานคร	108	27.7
3.ปริมณฑล (ปทุมธานี สมุทรปราการ นนทบุรี สมุทรสาคร นครปฐม)	20	5.1
4.จังหวัดทางภาคเหนือ	86	22.1
5.จังหวัดทางภาคกลาง	16	4.1
6.จังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	0.5
7.จังหวัดทางภาคใต้	6	1.5
8.จังหวัดทางภาคตะวันออก	10	2.6
9.จังหวัดทางภาคตะวันตก	0	-
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 142 ราย คิดเป็นร้อยละ 36.4 รองลงมาคือกรุงเทพมหานคร จำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.7 และจังหวัดภาคเหนือ จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.47 แสดงประเภทของการท่องเที่ยวและลำดับความความสนใจ

ประเภทของการท่องเที่ยวและ ตามลำดับความสนใจ	จำนวน (ร้อยละ)		
	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 3
1. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	91 (46.9)	49 (25.3)	33 (17.2)
2. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	39 (20.1)	55 (28.4)	41 (21.3)
3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	8 (4.1)	31 (16.0)	24 (12.5)
4. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร	6 (3.1)	8 (4.3)	24 (12.5)
5. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา	5 (2.6)	11 (5.7)	23 (12.0)
6. การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ เช่น ทะเล น้ำตก	45 (23.2)	40 (20.6)	47(24.5)
รวม	194	194	192

จากตารางที่ 4.47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 46.9 ลำดับที่ 2 คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คิดเป็น ร้อยละ 28.4 และลำดับที่ 3 การท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ คิดเป็นร้อยละ 24.5

ตารางที่ 4.48 แสดงการรับรู้แหล่งเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว

แหล่งเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. สื่อวิทยุ / โทรทัศน์	36	9.2
2. อินเทอร์เน็ต	62	15.9
3. นิตยสาร / วารสารการท่องเที่ยว	36	9.2
4. หนังสือพิมพ์	4	1.0
5. สื่อบุคคล (ญาติ เพื่อน ฯลฯ)	224	57.4
6. อื่นๆ (เช่น แผ่นพับ, ป้ายโฆษณา)	28	7.2
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับรู้จากแหล่งเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยว ประเภทสื่อบุคคล (ญาติ เพื่อน ฯลฯ) จำนวน 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมาคืออินเทอร์เน็ต จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.9 และนิตยสารและวารสารท่องเที่ยวรวมทั้งสื่อวิทยุและโทรทัศน์ จำนวน 36 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.49 แสดงความถี่การท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

ความถี่ในการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. เป็นครั้งแรก	196	50.3
2. 2-3 ครั้ง	68	17.4
3. มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	126	32.3
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกตเป็นครั้งแรก จำนวน 196 ราย คิดเป็นร้อยละ 50.3 จำนวน 2-3 ครั้ง จำนวน 68 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.4 และเดินทางมาท่องเที่ยวมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป จำนวน 126 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.3

ตารางที่ 4.50 แสดงวิธีการเดินทางมาชุมชนวัดเกต

วิธีการเดินทางมาชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. รถยนต์ส่วนตัว	282	72.3
2. รถ 2 แถว / รถรับจ้าง	46	11.8
3. อื่นๆ (เช่น รถจักรยานยนต์)	62	15.9
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 282 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.3 รองลงมา คือรถจักรยานยนต์ จำนวน 62 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.9 และ 3 รถ 2 แถว / รถรับจ้าง จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.51 แสดงลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในชุมชนวัดเกต

ลักษณะการเดินทางของนักท่องเที่ยว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. มาเพียงคนเดียว	38	9.7
2. มากับคณะทัวร์	22	5.6
3. มากับครอบครัวและญาติ	172	44.1
4. มากับเพื่อนและคนรู้จัก	158	40.5
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากับครอบครัวและญาติ จำนวน 172 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา คือมากับเพื่อนและคนรู้จัก จำนวน 158 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.5 และมาเพียงคนเดียว จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.52 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น-จุดขายของชุมชนวัดเกต

ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่น-จุดขาย ของชุมชนวัดเกต	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	276	24.2
2. ความสำคัญของโบราณสถาน	272	23.9
3. งานศิลปะ	24	2.1
4. วัฒนธรรม	101	8.8
5. ประเพณี	24	2.1
6. ความงดงามของศิลปกรรม	224	19.6
7. เอกลักษณ์ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น	18	1.6
8. กิจกรรมทางศาสนา	36	3.2
9. ผลิตภัณฑ์ / ทัศนกรรมท้องถิ่น	26	2.3
10. ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว และ ประสบการณ์การท่องเที่ยว	121	10.6
11. อื่นๆ (ร้านอาหาร โรงแรม)	18	1.6
รวม	1,140	100

จากตารางที่ 4.52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่เป็นจุดเด่น - จุดขายของชุมชนวัดเกตทางด้านเรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์มากที่สุด จำนวน 276 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.2 รองลงมา คือ ด้านความสำคัญของโบราณสถาน จำนวน 272 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.9 และด้านความงดงามของศิลปกรรม จำนวน 224 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.53 แสดงทรัพยากรการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวประทับใจมากที่สุด

ทรัพยากรการท่องเที่ยว	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์	124	31.8
2. ความสำคัญของโบราณสถาน	98	25.1
3. งานศิลปะ	32	8.2
4. วัฒนธรรม	10	2.6
5. ประเพณี	8	2.1
6. ความงดงามของศิลปกรรม	82	21.0
7. เอกลักษณ์ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น	6	1.5
8. กิจกรรมทางศาสนา	4	1.0
9. ผลิตภัณฑ์ / หัตถกรรมท้องถิ่น	6	1.5
ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวและประสบการณ์ที่ได้รับ	16	4.2
10. อื่นๆ (ร้านอาหาร โรงแรมฯ)	4	1.0
รวม	390	100

จากตารางที่ 4.53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่ประทับใจมากที่สุดจากเรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์มากที่สุด จำนวน 124 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.8 รองลงมาคือ ความสำคัญของโบราณสถาน จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.1 และด้านความงดงามของศิลปกรรม จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.54 แสดงการพักค้างในชุมชนวัดเกต

ลักษณะของการพักค้างในชุมชนวัดเกต	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. พักค้างคืน	32	8.2
2. ไม่พักค้างคืน	358	91.8
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างพักค้างคืนในชุมชนวัดเกต จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.2 และไม่พักค้างคืน จำนวน 358 ราย คิดเป็นร้อยละ 91.8

ตารางที่ 4.55 แสดงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว (พักค้าง)

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 500 บาท	0	-
2. 500 – 1,000 บาท	0	-
3. 1,001 – 1,500 บาท	1	3.1
4. 1,501 – 2,000 บาท	3	9.4
5. 2,001 – 2,500 บาท	7	21.9
6. มากกว่า 2,500 บาท	21	65.6
7. อื่นๆ (ไม่มีค่าใช้จ่าย)	0	-
รวม	32	100

จากตารางที่ 4.55 มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 32 รายจาก 390 รายที่พักค้างในชุมชนวัดเกต และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว มากกว่า 2,500 บาท จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมาคือ ระหว่าง 2,001 – 2,500 บาท จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 และระหว่าง 1,501 – 2,000 บาท จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.56 แสดงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในชุมชนวัดเกต (กรณีไม่พักค้าง)

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 500 บาท	239	66.8
2. 500 – 1,000 บาท	74	20.7
3. 1,001 – 1,500 บาท	12	3.4
4. 1,501 – 2,000 บาท	5	1.4
5. 2,001 – 2,500 บาท	3	0.8
6. มากกว่า 2,500 บาท	2	0.5
7. อื่นๆ (ไม่มีค่าใช้จ่าย)	23	6.4
รวม	358	100

จากตารางที่ 4.56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ไม่เกิน 500 บาท จำนวน 239 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมา คือระหว่าง 500–1,000 บาท จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.7 และระหว่าง 1,001 – 1,500 บาท จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.4 ตามลำดับ

2) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต
เชียงใหม่ ในแต่ละด้าน

ตารางที่ 4.57 ระดับของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว ในชุมชนวัดเกต
ทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับ ความพึงพอใจ
1. ป้ายบอกทาง / ป้ายสื่อความหมาย	2.71	ปานกลาง
2. สภาพการเข้าถึงโดยรถยนต์	2.89	ปานกลาง
3. สภาพการเข้าถึงโดยการเดินเท้า	2.82	ปานกลาง
4. สถานที่จอดรถ	2.73	ปานกลาง
5. การบริการโทรศัพท์สาธารณะ	3.21	ปานกลาง
6. การบริการห้องน้ำ	2.91	ปานกลาง
7. การให้บริการร้านอาหาร / เครื่องดื่ม	2.91	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.88	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 2,88 โดยความพึงพอใจอันดับที่ 1 คือการบริการโทรศัพท์สาธารณะ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.21 อันดับที่ 2 คือการบริการห้องน้ำ การให้บริการร้านอาหาร เครื่องดื่ม คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 2.91 และอันดับที่ 3 คือสภาพการเข้าถึงโดยรถยนต์ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 2.89

ตารางที่ 4.58 ระดับของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว ในชุมชนวัดเกต ทางด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชน

ด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชน	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. การเที่ยวชมวิถีชีวิตภายในชุมชน	3.49	มาก
2. การเที่ยวชมโบราณสถานและอาคารบ้านเรือนเก่า ฯลฯ	4.09	มาก
3. การแสดงออกด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน	3.91	มาก
4. ความหลากหลายในเชิงประสบการณ์ของการท่องเที่ยว	3.95	มาก
5. ความแตกต่างและมีเอกลักษณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน	3.93	มาก
คะแนนเฉลี่ย	3.87	มาก

จากตารางที่ 4.58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.87 โดยความพึงพอใจอันดับที่ 1 คือการเที่ยวชมโบราณสถานและอาคารบ้านเรือนเก่า ฯลฯ คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.09 อันดับที่ 2 คือ ความหลากหลายในเชิงประสบการณ์ของการท่องเที่ยว คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.95 และอันดับที่ 3 คือ ความแตกต่างและมีเอกลักษณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวในชุมชน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 3.93

ตารางที่ 4.59 ระดับของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกตทางด้านบุคคล

ด้านบุคคล	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. ความเป็นมิตรและการแสดงออกถึงความมีน้ำใจไมตรีของประชาชนในชุมชนต่อนักท่องเที่ยว	4.17	มาก
2. การให้บริการและความเอาใจใส่ของผู้ประกอบการและร้านค้าในชุมชนที่มีต่อนักท่องเที่ยว	4.09	มาก
คะแนนเฉลี่ย	4.13	มาก

จากตารางที่ 4.59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.13 โดยความพึงพอใจอันดับที่ 1 คือความเป็นมิตรและการแสดงออกถึงความมีน้ำใจไมตรีของประชาชนในชุมชนต่อนักท่องเที่ยว คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.17 อันดับที่ 2 คือการให้บริการและความเอาใจใส่ของผู้ประกอบการและร้านค้าในชุมชนที่มีต่อนักท่องเที่ยว คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.09

ตารางที่ 4.60 ระดับของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยว ในชุมชนวัดเกตทางด้านลักษณะทางกายภาพ

ด้านลักษณะทางกายภาพ	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
1. ความสวยงามและสภาพภูมิทัศน์โดยรอบของชุมชน	4.18	มาก
2. ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน	4.01	มาก
3. ความเงียบสงบไม่มีเสียงดังรบกวน	4.16	มาก
4. ความสะอาดและเป็นระเบียบ	3.93	มาก
คะแนนเฉลี่ย	4.07	มาก

จากตารางที่ 4.60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจทางด้านลักษณะทางกายภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจอันดับที่ 1 คือ ความสวยงามและสภาพภูมิทัศน์โดยรอบของชุมชน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.18 อันดับที่ 2 คือความเงียบสงบไม่มีเสียงดังรบกวน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.16 และอันดับที่ 3 คือความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวในชุมชน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 4.01

ตารางที่ 4.61 แสดงร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัญหาที่พบด้านต่างๆ ในชุมชนวัดเกต

ปัญหาที่พบ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานฯ	322	63.4
2. ด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชน	52	10.2
3. ด้านบุคคล	39	7.7
4. ด้านลักษณะทางกายภาพ	77	15.2
5. ไม่พบปัญหาใดๆ	18	3.5
รวม	508	100

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พบปัญหาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด จำนวน 322 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมาคือ ด้านลักษณะทางกายภาพ จำนวน 77 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.2 และด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชน จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.62 ความเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

ความเห็นต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
1. สามารถขยายตัวได้อีกมาก	211	21.2
2. ขยายตัวได้อีกเพียงเล็กน้อย	146	14.7
3. ถึงจุดอิ่มตัวแล้ว	123	12.4
4. ควรมีความหลากหลายมากกว่านี้	47	4.7
5. ควรพัฒนาให้มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมมากกว่านี้	175	17.6
6. ดำเนินงานด้านการอนุรักษ์โบราณสถาน อาคาร บ้านเรือนเก่าเพิ่มขึ้น	293	29.4
7. อื่น ๆ โปรดระบุ ...	0	-
รวม	995	100

จากตารางที่ 4.62 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรดำเนินงานด้านการอนุรักษ์โบราณสถาน อาคารบ้านเรือนเก่าเพิ่มขึ้น จำนวน 293 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.4 รองลงมาคือ มีความเห็นว่าสามารถขยายตัวได้อีกมาก จำนวน 211 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.2 และควรพัฒนาให้มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมมากกว่านี้ จำนวน 175 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.63 แสดงแนวโน้มของการกลับมาเที่ยวชุมชนวัดเกต

แนวโน้มของการกลับมาเที่ยวชุมชนวัดเกต	จำนวน	ร้อยละ
1. คิดว่าจะมาเที่ยวอีกแน่นอน	259	66.4
2. ไม่แน่ใจ	114	29.2
3. ไม่มาเที่ยวอีก	17	4.4
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 4.63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแนวโน้มคิดจะมาเที่ยวอีกแน่นอน จำนวน 259 ราย คิดเป็นร้อยละ 66.4 รองลงมาคือ ไม่แน่ใจ จำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.2 และไม่มาเที่ยวอีก จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.4 ตามลำดับ

3) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ โดยการเปรียบเทียบ
จำแนกตามความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

ตารางที่ 4.64 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านต่างๆ โดยการ
เปรียบเทียบจำแนกตามความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต

ประเด็น	ความถี่ในการเดินทาง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าสถิติ F
ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	เป็นครั้งแรก	196	3.52	0.58479	4.212*
	2 - 3 ครั้ง	68	3.35	0.62464	
	มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	126	3.23	0.64030	
ด้านจุดเด่น ทางการท่องเที่ยว ภายในชุมชน	เป็นครั้งแรก	196	4.08	0.64760	3.942*
	2 - 3 ครั้ง	68	4.06	0.49767	
	มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	126	3.80	0.68688	
ด้านบุคคล	เป็นครั้งแรก	196	4.20	0.67183	2.471
	2 - 3 ครั้ง	68	3.94	0.57425	
	มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	126	4.02	0.69432	
ด้านลักษณะทาง กายภาพ	เป็นครั้งแรก	196	4.11	0.65113	3.028
	2 - 3 ครั้ง	68	3.90	0.51167	
	มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	126	3.87	0.68814	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภายในชุมชนวัดเกตเป็นครั้งแรก, นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภายในชุมชนวัดเกต 2 - 3 ครั้ง และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภายในชุมชนวัดเกตมากกว่า 3 ครั้งมีระดับความพึงพอใจในด้านโครงสร้างพื้นฐานและจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อได้ทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ละคู่ โดยวิธี Tukey's Multiple Comparisons พบว่าทั้งความพึงพอใจด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยวภายในชุมชน นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภายในชุมชนวัดเกตเป็นครั้งแรกมีความแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวภายในชุมชนวัดเกตมากกว่า 3 ครั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4) ข้อเสนอแนะต่อการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต เชียงใหม่

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ควรเพิ่มป้ายบอกทางหรือป้ายประชาสัมพันธ์บริเวณทางเข้ามาในชุมชนให้เห็นได้อย่างชัดเจนมากขึ้น
2. ควรมีคำอธิบายแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อที่นักท่องเที่ยวสามารถที่จะเข้าใจได้เองและท่องเที่ยวได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น
3. ควรขยายที่จอดรถให้กว้างขึ้นเพื่อให้เพียงพอแก่นักท่องเที่ยวหรือหาสถานที่จอดรถบริเวณใกล้เคียงให้เพียงพอกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะมากขึ้นในอนาคต
4. ควรมีการทำทางเดินเท้าเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินเที่ยวชมอาคารบ้านเรือนเก่าและสถาปัตยกรรมอันเก่าแก่ภายในชุมชนได้อย่างปลอดภัย

ด้านจุดเด่นทางการท่องเที่ยว

1. ควรมีการแสดงออกด้านวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนให้เห็นมากกว่านี้ เพื่อทำให้เป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจ
2. ชาวบ้านในชุมชนควรร่วมมือกันผลิตสินค้าที่ระลึกอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อเป็นรายได้เสริมให้แก่คนในชุมชนและแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนวัดเกต
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะสนใจในวัฒนธรรมไทยคนในชุมชน
4. ควรจะจัดกิจกรรมที่มีการแสดงให้นักท่องเที่ยวได้ชมเพื่อให้เกิดความหลากหลาย
5. ควรเพิ่มจำนวนผู้ให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เพราะเท่าที่เห็นในปัจจุบันมีเพียง 2 รายซึ่งประจำอยู่ในพิพิธภัณฑ์วัดเกตการามเท่านั้น อีกทั้ง
6. ควรจะมีการนำชมหรือบอกรายละเอียดว่าจุดเด่นของที่นี่มีอะไรบ้าง
7. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ชาวบ้านในชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากขึ้น

ด้านลักษณะทางกายภาพ

1. ควรมีการตีไฟส่องสว่างบริเวณถนนเพิ่มขึ้น
2. ควรมีการขอความร่วมมือให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจรักษาความปลอดภัยในชุมชนบ่อยขึ้น

ข. ผลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพิ่มเติมจำนวน 19 ราย ในประเด็นของการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต พบว่า

สิ่งดึงดูดใจ

สิ่งที่เป็นสิ่งดึงดูดใจให้เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกต คืออาคารบ้านเรือนเก่าที่มีความสวยงามทางสถาปัตยกรรม และเรื่องราวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนภูมิทัศน์ของชุมชนที่มีความสวยงามซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำปิง

ระดับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ระดับคะแนน 4.20) โดยมีความพึงพอใจในความเป็นมิตรและความมีน้ำใจไมตรี ความยิ้มแย้มแจ่มใสของคนในชุมชนเป็นลำดับแรก ขณะที่ความพึงพอใจในด้านกายภาพและโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง

ปัญหาที่พบ

ปัญหาที่สำคัญคือความปลอดภัยในการเดินท่องเที่ยวภายในชุมชนวัดเกต โดยเฉพาะบริเวณถนนเจริญราษฎร์ เนื่องจากไม่มีทางเท้าและรถยนต์ที่สัญจรไปมาวิ่งด้วยความเร็วสูง ทำให้ประสบความยากลำบากในการเดินท่องเที่ยวชมบ้านเรือนและอาคารเก่าที่เรียงรายสองฝั่งของถนน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อการจัดการท่องเที่ยวในชุมชน โดยมีความเห็นว่าชุมชนควรปรับปรุงทางเดินเท้าให้มีสภาพที่เหมาะสมและปลอดภัยแก่การเดินท่องเที่ยวในชุมชน และน่าจะมีการเพิ่มกิจกรรมที่หลากหลายเช่น การท่องเที่ยวทางน้ำร่วมกับผู้ประกอบการเอกชนที่อยู่ภายในชุมชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในอีกทางหนึ่ง และในขณะเดียวกันชุมชนควรรักษาความเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนเองให้คงเส้นเหน็บแบบนี้ โดยต้องมีภูมิคุ้มกันที่ดีในการรับเอาความเจริญและความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่กำลังจะเกิดมากขึ้นในอนาคต มีระบบการจัดการท่องเที่ยวที่ดีเพื่อสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวในขณะเดียวกันต้องธำรงรักษาวัฒนธรรมของชุมชนไว้